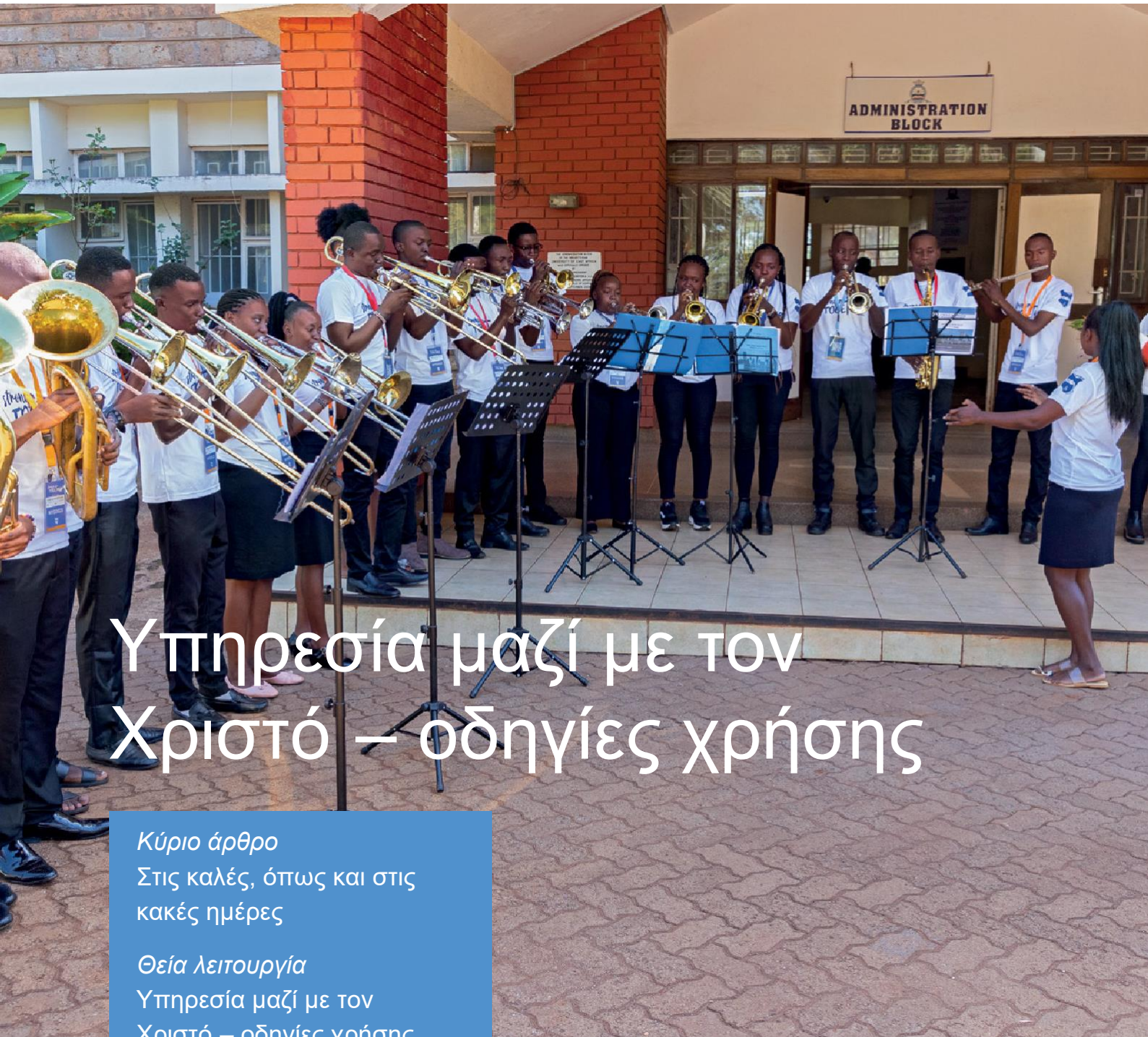

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

03/2023/GR

Υπηρεσία μαζί με τον Χριστό – οδηγίες χρήσης

Κύριο άρθρο

Στις καλές, όπως και στις κακές ημέρες

Θεία λειτουργία

Υπηρεσία μαζί με τον Χριστό – οδηγίες χρήσης

Διδασκαλία

Χειροτονία Γυναικών : Ιησούς Χριστός και Εκκλησία

Διεθνής Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

3 Στις καλές, όπως και στις κακές ημέρες !

■ Θεία λειτουργία

4 Υπηρεσία μαζί με τον Χριστό – οδηγίες χρήσης !

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

10 Η φωτιά οφείλει να συνεχίσει να καίει !

■ Επίσκεψη στην Αυστραλία

12 Αγάπη, αλήθεια, ενότητα – τα όπλα του Θεού !

■ Επίσκεψη στην Αμερική

14 Πως ο Ιησούς μας βοηθάει να αντέχουμε τα βάσανα !

■ Χώρος για τα παιδιά

16 Ο Ιησούς και η Σαμαρείτισσα !

18 Στο σπίτι της Ροζέλ στη Σετουμπάλ (Πορτογαλία) !

■ Διδασκαλία

20 Χειροτονία γυναικών : Ιησούς Χριστός και Εκκλησία !

■ Νέα από όλο τον κόσμο

24 Το Μαλάουι χτυπημένο από μια καταστροφική καταιγίδα !

26 Χαρμόσυνα νέα από όλο τον κόσμο !

28 Τα φώτα της δημοσιότητας επάνω στη ζωή της κοινότητας !

30 Καλλιεργώντας το μέλλον, κατά προτίμηση στην Αφρική !

32 Νέα από την Ελλάδα

■ Φωτογραφία Εξωφύλλου : Μάικλ Οβίνο

■ Φωτογραφία επάνω : Ν.Ε. Ελλάδας

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
 Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
 Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
 Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
 Τετάρτη 19:30 μ.μ.
 Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**
 Μάνου Λοΐζου & Ν. Μανδηλαρά 23,
 Σταυρούπολη Τηλ.: 697 9936 165
 Θεία λειτουργία: Μία Κυριακή κάθε μήνα,
 στις 11 π.μ.
 Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

**ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ
 ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ**
 Ανακρέοντος 1 και Στησιχόρου, Μπενεβή
 Τηλ.: 697 7140 600
 Θεία Λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
 Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
 Διονυσίου Κυκκότη 24
 4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
 Κυριακή 10:00 π.μ.
 Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Σε όλες τις κοινότητες, εκτός από αυτή της Αθήνας δεν υπάρχει σταθερή ημερομηνία για θεία λειτουργία. Είναι απαραίτητη τηλεφωνική επικοινωνία πριν την επίσκεψη σε εκκλησία.

ΣΤΙΣ ΚΑΛΕΣ, ΌΠΩΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΚΕΣ ΗΜΕΡΕΣ

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Κανείς δεν είναι ξεχασμένος από τον Θεό. Γνωρίζει τις σκέψεις σου, γνωρίζει τα προβλήματά σου, μοιράζεται τους πόνους και τα βάσανά σου. Δείξε του την εμπιστοσύνη σου. Θα σε βοηθήσει.

Θα επιθυμούσα να απευθύνω αυτό το μήνυμα του Αγίου Πνεύματος, ιδιαίτερα σε εκείνους που είναι αντιμέτωποι με δυσκολίες και θλίψεις. Πολλοί αδελφοί και αδελφές οφείλουν να ζουν με ασθένειες, άλλοι πενθούν, άλλοι αντιμετωπίζουν προβλήματα στην εργασία, στους κόλπους της οικογένειας, στους κόλπους της σχέσης τους. Άλλοι πάλι αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα.

Θα επιθυμούσα επίσης να απευθύνω αυτό το μήνυμα και προς εκείνους που βρίσκονται στην άλλη πλευρά. Εκείνους που ζουν πολλά όμορφα πράγματα. Προς εκείνους που είναι απλά ευτυχισμένοι, απλά χαρούμενοι. Μπορεί και να ντρέπονται κάπως που δεν έχουν προβλήματα. Βιώνουν την εμπειρία της ευλογίας, της παρουσίας του Θεού. Δεν έχετε κάτι που θα μπορούσε να σας κάνει να ντραπείτε. Ο Ιησούς μοιράζεται την χαρά σας.

■ Φωτογραφία : Διεθνής Ν.Ε.

Να ευχαριστείτε τον Θεό με τον κατάλληλο τρόπο και να απολαμβάνετε την ευλογία που σας χορηγεί ο Θεός.

Σας απευθύνω, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, τους εγκάρδιους χαιρετισμούς μου.

Ζαν Λυκ Σνάνιτερ

Υπηρεσία μαζί με τον Χριστό – οδηγίες χρήσης

Περίπου 800 συμμετέχοντες περίμεναν την επίσκεψη του Πρωταποστόλου στο Ναϊρόμπι (Κένυα)

Ιησούς του Ναυή 24 : 15β

« *Εγώ, όμως, και η οικογένειά μου, θα λατρεύουμε (θα υπηρετούμε [Γαλλική Μετάφραση]) τον Κύριο!* »

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, περάσαμε εχτές εδώ, υπέροχες στιγμές, μέσα στον κύκλο της νεολαίας και ήταν τόσο όμορφα για εμένα, να είμαι μαζί με όλους τους Αποστόλους, της Κένυας, της Ουγκάντας, της Τανζανίας και του Νότιου Σουδάν. Και εύχομαι τόσο, όσοι συνδέονται μαζί μας, να νιώσουν και να ζήσουν την ίδια χαρά που νιώσαμε και ζήσαμε μαζί! Χτες ήμουν πολύ χαρούμενος που μπόρεσα να επισκεφτώ τα διάφορα περίπτερα των διαφορετικών τομέων της αποστολικής δραστηριότητας. Οι νέοι μου εξήγησαν πως υπηρετούν τον Κύριο, τόσο μέσα όσο και έξω από την Εκκλησία.

Μου δείξατε τι κάνετε στην εκκλησία και αυτά που κάνετε όταν δεν είστε στην εκκλησία. Το εκτιμώ αληθινά αυτό, επειδή δείχνει κάτι το πολύ σημαντικό: Ως παιδιά του Θεού, δεν έχουμε δύο ζωές, μια όταν είμαστε στην εκκλησία και μια άλλη, ιδιωτική και προσωπική όταν δεν είμαστε εκεί. Θέλουμε να είμαστε αληθινοί μαθητές του Χριστού και να ζούμε σύμφωνα με τη διδασκαλία του Χριστού και όταν είμαστε μέσα στην εκκλησία και όταν είμαστε έξω

από την εκκλησία. Θέλουμε να συμπεριφερόμαστε ως μαθητές του Χριστού, μέσα στην εκκλησία, αλλά επίσης και στην ιδιωτική μας ζωή. Στο σπίτι, ως σύζυγοι, αυτό είναι κάτι το πολύ σημαντικό. Ως άνδρας και γυναίκα, ας είμαστε αληθινοί μαθητές του Χριστού. Ας είμαστε αληθινοί μαθητές του Χριστού, μέσα στην οικογένειά μας, στην φοιτητική μας ζωή, στην επαγγελματική και κοινωνική ζωή μας. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να μην υπακούμε στις εντολές, σε κανένα τομέα της ζωής μας. Ας είμαστε πάντοτε αληθινοί μαθητές και υπηρέτες του Χριστού.

Ο σημερινός μας λόγος από την Αγία Γραφή αφορά τον Ιησού του Ναυή. Γνωρίζετε την ιστορία. Ήταν ένας αληθινός υπηρέτης του Θεού. Μαζί με τον Μωυσή διέσχισε την έρημο· και, όπως ο Μωυσής, ο Ιησούς του Ναυή πίστεψε στην θεϊκή υπόσχεση ότι απελευθερωθεί ο λαός από την Αίγυπτο και θα οδηγηθεί στην γη της Επαγγελίας. Ήταν μια περίπλοκη ιστορία, αλλά ο Μωυσής και ο Ιησούς του Ναυή πίστεψαν στην υπόσχεση του Θεού και εμπιστεύθηκαν τον Θεό.

Όταν ο Μωυσής έστειλε τον Ιησού του Ναυή να ανιχνεύσει την Χαναάν, εκείνος επέστρεψε λέγοντας: «Μη φοβάστε αυτό τον λαό. Ο Θεός υποσχέθηκε ότι θα είναι μαζί μας και θα είναι μαζί μας» (βλ. Αριθμοί 14:6-9). Οι άλλοι κατάσκοποι δυστυχώς δεν είχαν την ίδια εμπιστοσύνη στον Θεό· αλλά, ο Ιησούς του Ναυή δεν σταμάτησε να υπηρετεί τον Κύριο.

Αφού διαδέχθηκε τον Μωυσή, οδήγησε τον λαό στην γη της Επαγγελίας και νίκησε όλους τους εχθρούς. Στο τέλος της ζωής του, κάλεσε τον λαό για να του υπενθυμίσει ότι ο Θεός τήρησε την υπόσχεσή του. Ζήτησε από τον λαό να είναι ευγνώμων και είπε επί της ουσίας: «Τώρα μπορείτε να κάνετε ότι θέλετε, αλλά, εγώ και ο οίκος μου, θα υπηρετούμε τον Κύριο» (βλ. Ιησούς του Ναυή 24:14-15).

Ο Ιησούς του Ναυή υπηρέτησε τον Θεό επειδή πίστευε τον λόγο του και τον εμπιστευόταν. Δεν είχαν εκπληρωθεί ακόμη όλες οι υποσχέσεις του Θεού, αλλά εμπιστευόταν τον λόγο του· και αργότερα, όταν είδε ότι ο Θεός εκπλήρωσε την υπόσχεσή του, από ευγνωμοσύνη, υπηρέτησε τον Κύριο.

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, το ίδιο ισχύει και για εμάς. Ο Θεός μας υποσχέθηκε κάτι υπέροχο. Θέλει να μας οδηγήσει στην βασιλεία του, όπου θα μπορούμε να υπηρετούμε και να βασιλεύουμε με τον Χριστό. Στη Νέα Δημιουργία θα υπηρετούμε τον Κύριο. Θα τον επαινούμε και θα τον λατρεύουμε.

Και δεν θα σταματήσω να το επαναλαμβάνω: ακόμη

και μετά από χιλιάδες χρόνια, θα έχουμε ακόμη αρκετούς λόγους για να αινούμε τον Κύριο και να προσφέρουμε θυσία από ευγνωμοσύνη προς αυτόν. Αυτό που θα μας δώσει είναι τόσο μεγάλο που δεν θα σταματήσουμε ποτέ να τον αινούμε και να τον ευχαριστούμε. Είναι έτσι που θα υπηρετούμε τον Κύριο στην αιωνιότητα.

Θα λατρεύουμε το όνομά του, θα τον επαινούμε και θα βασιλεύουμε μαζί του. Δεν θα είμαστε κυρίαρχοι σε οτιδήποτε, αλλά θα συμμετέχουμε στη δόξα του, στη νίκη του επί της αμαρτίας και στην κυριαρχία του επάνω στο κακό. Αυτή είναι η υπόσχεση που έχουμε· και επειδή πιστεύουμε σε αυτή την υπόσχεση και την εμπιστευόμαστε, θέλουμε από τώρα να υπηρετούμε τον Κύριο. Θέλουμε να μάθουμε τι θα κάνουμε στην αιωνιότητα.

Ωστόσο, μερικές από τις υποσχέσεις που μας έδωσε ο Θεός έχουν ήδη πραγματοποιηθεί. Έχουμε ήδη λόγους να είμαστε ευγνώμονες στον Θεό. Ευχαριστούμε τον Θεό για την θυσία του Ιησού Χριστού. Ευχαριστούμε τον Θεό για την εκλογή του. Ευχαριστούμε τον Θεό που γίναμε παιδιά του και έχουμε λάβει τα μυστήρια.

Λένε κάποιες φορές ότι η χριστιανική πίστη βασίζεται στο «ήδη» και στο «όχι ακόμη». Όταν ο Ιησούς ήλθε εδώ στην γη, κήρυξε την επερχόμενη βασιλεία του

Θεού, αλλά είπε επίσης ότι βρισκόταν ήδη ανάμεσα στους ανθρώπους (βλ. Λουκάς 17:21). Ο Ιησούς νίκησε την αμαρτία και το κακό. Αυτό ήδη έχει ολοκληρωθεί και είναι οριστικό. Όμως δεν είναι ακόμη ορατές όλες οι συνέπειες αυτής της νίκης, επειδή το κακό είναι ακόμη ισχυρό στην γη. Είμαστε ήδη παιδιά του Θεού, αλλά δεν έχει αποκαλυφθεί ακόμη αυτό που θα είμαστε (βλ. Α' Ιωάννη 3:2). Επομένως, επειδή εμπιστευόμαστε τον Θεό, υπηρετούμε τον Κύριο. Ένα μεγάλο μέρος από αυτά που μας έχει υποσχεθεί, δεν είναι ακόμη ορατά, αλλά τον εμπιστευόμαστε. Όμως, από ευγνωμοσύνη για όλα όσα είναι ήδη ορατά, τον υπηρετούμε από τώρα.

Ξέρετε πως υπηρετούμε τον Κύριο; Συναθροίζομαστε στην θεία λειτουργία για να λατρεύουμε τον Θεό και να δοξάσουμε το όνομά του. Υπηρετούμε επίσης τον Κύριο αναγνωρίζοντάς τον ως Κύριο και Δάσκαλό μας. Είναι πολύ σημαντικό για εμάς. Όποιος θέλει να υπηρετεί τον Κύριο, οφείλει να τον αποδέχεται ως Κύριο και τον εαυτό του ως υπηρέτη· να αποδέχεται το νόμο και τις Εντολές του· να αποδέχεται ότι το θέλημα του Κυρίου είναι ανώτερο από το δικό του θέλημα. Σκεφτείτε την Μαρία, την μητέρα του Ιησού: Όταν της είπε ότι επρόκειτο να γεννήσει τον Υιό του Θεού, απάντησε τελικά στον άγγελο: «» (Λουκάς 1:38).

Οφείλουμε να υπηρετούμε τον Θεό από αγάπη

τελικά στον άγγελο: «Να η δούλη του Κυρίου· ας γίνει σε μένα σύμφωνα με τον λόγο σου» (Λουκάς 1:38).

Τον υπηρετούμε επίσης, συμβάλλοντας στο Έργο του για την λύτρωσή μας. Βοηθάμε τον πλησίον μας να βρει και να ακολουθήσει το μονοπάτι της σωτηρίας. Ευχόμαστε και επιθυμούμε να ανακαλύψει μέσα από εμάς, την αγάπη που έχει ο Θεός γι' αυτόν. Είναι έτσι που υπηρετούμε τον Κύριο: Τον λατρεύουμε, του είμαστε υπάκουοι και συμβάλλουμε στο Έργο του για την λύτρωσή μας.

Το ετήσιο σύνθημά μας είναι «Υπηρετούμε και βασιλεύουμε μαζί με τον Χριστό». Αγαπημένοι μου νέοι, αγαπημένοι μου αδελφοί και αδελφές, είναι πολύ σημαντικό: Θέλουμε να υπηρετούμε τον Κύριο, αλλά θέλουμε να τον υπηρετούμε μαζί με τον Χριστό. Δεν θέλουμε να υπηρετούμε τον Θεό με τον ίδιο τρόπο που τον υπηρετούσε ο λαός της Παλαιάς Διαθήκης. Είμαστε χριστιανοί. Ακολουθούμε τον Χριστό, επομένως, θέλουμε να υπηρετούμε μαζί με τον Χριστό. Ο Χριστός κατέστησε σαφές ότι κανείς δεν υπηρετεί τον Κύριο ακολουθώντας μόνον ένα ορισμένο αριθμό κανόνων. Οι Εβραίοι της εποχής είχαν ένα μακρύ κατάλογο πραγμάτων που όφειλαν να τα

τηρούν και πίστευαν ότι θα λάμβαναν αυτόματα την ευλογία του Θεού εάν συμμορφώνονταν με αυτά. Όχι! Ο Ιησούς είπε ότι η πιο σημαντική εντολή είναι η εντολή της αγάπης. «Αγάπα τον Θεό και αγάπα τον πλησίον σου!» (βλ. Μάρκος 12:28-34).

Οφείλουμε λοιπόν να υπηρετούμε τον Θεό από αγάπη. Αυτό ήταν το πρόβλημα στην Παλαιά Διαθήκη. Υπηρετούσαν τον Θεό και τηρούσαν τις Εντολές του, αλλά το έκαναν για να ευλογηθούν. Εάν αυτό κάποια μέρα δεν είχε το επιθυμητό αποτέλεσμα, θεωρούσαν ότι θα ήταν ίσως καλύτερο να υπηρετήσουν ένα άλλο Θεό, κάποιο είδωλο. Είναι έτσι που προσπαθούσαν να αποκτήσουν αυτό που ήθελαν, παρ' όλα αυτά. Υπηρετούσαν τον Κύριο για προσωπικό συμφέρον. Ήθελαν ένα μισθό για την υπηρεσία τους. Ο Ιησούς παρότρυνε τους ανθρώπους να υπηρετούν από αγάπη.

Όταν ο Σατανάς ήλθε να τον βάλει σε πειρασμό, είπε: «Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις και μονάχα αυτόν θα λατρεύσεις» (Ματθαίος 4:10). Υπηρετούμε μαζί με τον Χριστό! Υπηρετούμε τον Θεό από αγάπη και η αγάπη είναι ο αποκλειστικός λόγος γι' αυτό. Δεν χρειαζόμαστε ένα άλλο Θεό, ένα άλλο είδωλο. Τον υπηρετούμε επειδή τον εμπιστευόμαστε.

Από αγάπη για τον Θεό, τον υπηρετούμε για τη δική του δόξα και όχι για τη δική μας. Κάποτε ο Ιησούς το έκανε πολύ ξεκάθαρο, όταν μίλησε για τους ανθρώπους που έρχονταν στην εκκλησία και πρόσφεραν μεγάλες θυσίες. Κατόπιν έτρεχαν σε όλη την πόλη και το διαλαλούσαν παντού, ώστε όλοι να ξέρουν ότι προσέφεραν θυσίες. Δεν υπηρετούσαν τον Θεό, αλλά αναζητούσαν τη δική τους δόξα. Όποιος δεν υπηρετεί με τον Χριστό, υπηρετεί για την προσωπική του δόξα: «Βλέπετε πόσο είμαι καλός, βλέπετε τι κάνω για την Εκκλησία και για τον Κύριο». Ο Ιησούς είπε: «... ας μη γνωρίσει το αριστερό σου χέρι τι κάνει το δεξί· για να είναι η ελεημοσύνη σου στα κρυφά» (Ματθαίος 6:3-4). Κατά καιρούς θα ήθελα να σας υπενθυμίζω αυτή τη συμβουλή του Ιησού: Υπηρετούμε τον Θεό μαζί με τον Χριστό, για τη δόξα του Θεού, χωρίς να επιζητούμε τη δική μας δόξα.

Σκεφτείτε την ιστορία του πλούσιου νεαρού: Υπηρετούσε τον Κύριο, τηρούσε τις Εντολές και ήταν πολύ πλούσιος. Όταν ρώτησε τι έπρεπε να κάνει για να έχει αιώνια ζωή, ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε, πούλησε τα υπάρχοντά σου [...] και έλα, ακολούθα με» (Ματθαίος 19:21). Αλλά ο καημένος ο νεαρός δεν το μπορούσε. Ήταν έτοιμος να υπηρετήσει τον Θεό, αλλά χωρίς τον Χριστό. Για εκείνον που υπηρετεί τον Θεό από αγάπη για τον Χριστό, η κοινωνία με τον Χριστό είναι πιο σημαντική από τον πλούτο και την επίγεια επιτυχία. Υπηρετούμε μαζί με τον Χριστό σημαίνει ότι η κοινωνία με τον Χριστό είναι το πιο σημαντικό πράγμα για μένα.

Ο Πέτρος υπηρέτησε τον Θεό, αλλά μερικές φορές δεν υπηρετούσε μαζί του. Όταν ο Ιησούς του είπε για τα βάσανα και τον θάνατό του, ο Πέτρος δεν ήθελε να τον πιστέψει. Ο Υιός του Θεού, που υπηρετούσε τον Θεό, έπρεπε να πεθάνει; Αυτό δεν ήταν δυνατόν! Ο Ιησούς του είπε: «Πήγαινε πίσω μου Σατανά!» (Ματθαίος 16:23). Αυτή η σκέψη, ότι κάποιος θα γλύτωνε από τα βάσανα και τις θλίψεις αν υπηρετούσε

τον Κύριο, δεν είναι καλή. Ο Ιησούς είπε ότι όσοι τον ακολουθούσαν, θα υπέφεραν όπως και εκείνος. Υπηρετώ μαζί με τον Χριστό σημαίνει ότι είμαι έτοιμος να υπηρετήσω τον Θεό, ακόμη και αν θα πρέπει να υπομείνω πόνους και θλίψεις για να το κάνω.

Θα επιθυμούσα επίσης να αναφέρω ένα άλλο υπηρέτη του Θεού: Τον Ιωάννη τον Βαπτιστή, που ήταν μεγάλος προφήτης και υπηρετούσε τον Κύριο. Εκπλήρωσε την αποστολή του και ανακοίνωσε τον ερχομό του Μεσσία – αλλά δεν ήταν έτοιμος να υπηρετήσει μαζί με τον Χριστό. Ήθελε ο Θεός να τιμωρήσει τους αμαρτωλούς και να κάνει να βασιλεύει η τάξη στην γη. Αλλά δεν ήταν αυτή η αποστολή του Ιησού Χριστού. Δεν ήλθε για να βασιλεύσει σε αυτό τον κόσμο· δεν ήλθε για να επιλύσει τα επίγεια προβλήματα των ανθρώπων· δεν ήλθε για να τιμωρήσει τους αμαρτωλούς, αλλά να τους σώσει.

Πολλοί άνθρωποι ισχυρίζονται ότι είναι υπηρέτες του Θεού και είναι πεπεισμένοι ότι η αποστολή τους συνίσταται στον κάνον την τάξη να βασιλεύει και να τιμωρούν τους αμαρτωλούς. Αλλά, ο Ιησούς είπε: «Η δική μου βασιλεία δεν είναι από τούτο τον κόσμο» (Ιωάννης 18:36). Όποιος θέλει να υπηρετεί τον Θεό, οφείλει να αγαπά τους αμαρτωλούς και να μη τους τιμωρεί. Όταν οι Φαρισαίοι θέλησαν να θανατώσουν την γυναίκα που είχε διαπράξει μοιχεία, νόμιζαν ότι με αυτό τον τρόπο υπηρετούσαν επίσης και τον Θεό. Αλλά, ο Ιησούς τους έδωσε να καταλάβουν ότι, σε καμία περίπτωση δεν ήταν δική τους ευθύνη να την τιμωρήσουν. (βλ. Ιωάννης 8:2-11). Υπηρετούμε τον Θεό μαζί με τον Χριστό!

Μια άλλη φορά, ο Ιησούς είπε ότι ήταν όμορφο που οι άνθρωποι πρόσφεραν θυσίες στον Θεό, Αλλά, εάν ταυτόχρονα είχαν προβλήματα με τον πλησίον τους, δεν μπορούσαν να το κάνουν. Επειδή τότε δεν θα σήμαινε τίποτα. Είπε: «Άφησε εκεί το δώρο σου, μπροστά στο θυσιαστήριο, και πήγαινε, πρώτα, συμφιλιώσου με τον αδελφό σου, και τότε, καθώς

έρθεις, πρόσφερε το δώρο σου» (Ματθαίος 5:24). Με αυτό ήθελε να πει ότι δεν μπορούμε να υπηρετούμε τον Θεό, αν μισούμε τον πλησίον μας. Υπηρετούμε τον Κύριο μαζί με τον Χριστό!

Ένα τελευταίο σημείο: Μια μέρα οι μαθητές μάλωναν για το ποιος είναι ο μεγαλύτερος ανάμεσά τους. Πίσω από όλα αυτά υπήρχε η σκέψη να είναι ο ένας ίσως λίγο καλύτερος από τον άλλον. Ο Ιησούς είπε: «Όποιος από σας θέλει να γίνει πρώτος, θα είναι τελευταίος και δούλος όλων». Υπηρετώ τον Κύριο σημαίνει επίσης ότι υπηρετώ τον πλησίον μου. Υπηρετώ με τον Χριστό δεν σημαίνει ότι κυριαρχώ στους άλλους και ασκώ μια εξουσία επάνω τους. Δεν υπάρχει χώρος γι' αυτό μέσα στην Εκκλησία του Χριστού. Ο Χριστός είπε: «Επειδή, ο Υιός του ανθρώπου δεν ήρθε για να υπηρετηθεί, αλλά για να υπηρετήσει» (Μάρκος 10:45).

Βλέπετε, υπάρχουν πολλές πτυχές για τον τρόπο με τον οποίο θέλουμε να υπηρετούμε τον Θεό, αλλά οφείλουμε να τον υπηρετούμε μαζί με τον Χριστό και σύμφωνα με τη διδασκαλία του. Ο Ιησούς του Ναυή είπε ότι αυτός και το σπιτικό του, ήθελαν να υπηρετούν τον Κύριο. Ο ίδιος λοιπόν, αλλά και όλοι όσοι τον εμπιστεύονταν. Σκεπτόμαστε βέβαια τα αξιώματα και τους πιστούς που τα εμπιστεύονται να τους φροντίζουν. Σκεπτόμαστε τους γονείς και τα παιδιά τους. Σκέπτομαι ότι όλοι θέλουν να υπηρετούν τον Κύριο μαζί με όλους όσους τους εμπιστεύονται – αλλά δεν μπορούμε να πιέσουμε κανένα να υπηρετεί τον Κύριο. Δεν έχουμε το δικαίωμα να το κάνουμε και επιπλέον δεν είναι το θέλημα του Θεού.

Ο Θεός θέλει για τον καθένα να μπορεί να επιλέγει ελεύθερα και να αποφασίζει αν θέλει να υπηρετήσει ή όχι. Οπότε δεν πρέπει να πιέζουμε τους άλλους να το κάνουν. Πολλοί γονείς έχουν βιώσει την εμπειρία ότι δεν μπορούν να αναγκάσουν τα παιδιά τους για κάτι τέτοιο. Το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να τους εμπνεύσουμε την ανάγκη να ακολουθήσουν το παράδειγμά μας.

Αυτό ισχύει και για εσάς επίσης αγαπητοί νέοι και νέες. Αργότερα θα είστε γονείς, αλλά ήδη από τώρα, μπορείτε να παρακινήσετε τον πλησίον σας να υπηρετήσει τον Κύριο. Μη προσπαθήσετε να τον πείσετε, να τον απειλήσετε, να του υποσχεθείτε κάτι που δεν είστε βέβαιοι ότι θα συμβεί· προσπαθήστε απλά να του εμπνεύσετε την επιθυμία να ακολουθήσει το δικό σας παράδειγμα και να υπηρετήσει τον Κύριο, όπως κάνετε κι εσείς.

Πώς μπορούμε να το κάνουμε αυτό; Στον προηγούμενο στίχο λέει: «Τώρα, λοιπόν, φοβηθείτε τον Κύριο, και λατρεύστε τον με ακεραιότητα και αλήθεια» (Ιησούς του Ναυή 24:14). Με τον τρόπο αυτό μπορούμε να εμπνεύσουμε τον πλησίον μας και

Απόστολος Περιφέρειας Έντι Ισουγκρόχο

Απόστολος Περιφέρειας Κουμπούμπα Σόκο

όσους έχουν εμπιστευθεί την φροντίδα μας, να υπηρετούν επίσης τον Κύριο, υπηρετώντας και εμάς με ακεραιότητα και πιστότητα.

Είπα ότι υπηρετούμε τον Κύριο από ευγνωμοσύνη· αλλά ας αποδείξουμε ότι η ευγνωμοσύνη μας είναι ειλικρινής. Θυμόμαστε τον λαό του Ισραήλ: Κάθε φορά που ο Θεός τον έσωζε, ήταν ευγνώμων και τον επαινούσε· και, μερικές ημέρες αργότερα, ξεχνούσε τα πάντα, εξέφραζε τη δυσαρέσκειά του και θύμωνε με τον Θεό. Η ευγνωμοσύνη μας είναι ειλικρινής όταν είναι αποτέλεσμα ταπεινοφροσύνης. Είναι αληθινή όταν είμαστε απόλυτα πεπεισμένοι ότι οφείλουμε τα πάντα στον Θεό· ότι όλα όσα έχουμε προέρχονται από την χάρη του Θεού και όχι από δική μας αξία, από τις δωρεές μας, από τη δύναμή μας ή από ο,τιδήποτε άλλο. Ο ταπεινός άνθρωπος ξέρει: «Δεν αξίζω τίποτα. Όλα αυτά είναι ένα δώρο, όλα είναι η χάρη του Θεού». Όποιος είναι έτσι διατεθειμένος, η ευγνωμοσύνη του είναι ειλικρινής – και αυτό φαίνεται και διακρίνεται. Είθε η ευγνωμοσύνη μας να είναι ειλικρινής και να προέρχεται από ταπεινοφροσύνη· τότε επίσης θα είναι διαρκής και θα μας παρακινεί να υπηρετούμε τον Κύριο.

Εμμένουμε στην εμπιστοσύνη μας στον Θεό! Ακόμη και αν θα πρέπει να αναμένουμε επί μακρόν για να δούμε τα αποτελέσματα της υπηρεσίας μας, ακόμη και αν οι ευλογίες δεν είναι ορατές ακόμη. Έχουμε αυτοπεποίθηση, εμπιστευόμαστε τον Θεό και δεν τα παρατάμε. Είμαστε πεπεισμένοι: ο Θεός θα τηρήσει την υπόσχεσή του. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να σταματήσουμε να τον υπηρετούμε. Σε αυτή τη γη έχουμε πολλούς αδελφούς και αδελφές που υπηρετούν με αυτό τον τρόπο. Η υπηρεσία τους δεν μοιάζει να έχει επιπτώσεις. Δεν υπάρχουν ορατά αποτελέσματα. Αλλά εμπιστεύονται τον Θεό και συνεχίζουν να τον υπηρετούν, επειδή η εμπιστοσύνη τους είναι ειλικρινής – και μπορώ να πω ότι αυτή η εμπιστοσύνη κάνει μεγάλη εντύπωση γύρω τους.

Χειροτονήθηκαν έξι Απόστολοι: Οι επίσκοποι Ιούλιος Μαθάγιο Μσαμπούλα, Όμπεντ Τσισένγκα, Μάικλ Μάτσα, Μαέκε Νζούνζου, ο Ευαγγελιστής Τσαρλς Γκόντουν Ανανγκίσιε και ο Πρεσβύτερος Περιφέρειας Ρινγκ Μουνκόμπουε Ντάμπο.

Ας είμαστε επίσης ειλικρινείς στην αγάπη μας για τον Θεό. Υπηρετούμε τον Κύριο από ευγνωμοσύνη, εμπιστοσύνη και αγάπη. Ας είμαστε ειλικρινείς στην αγάπη μας για τον Ιησού Χριστό. Το επεισόδιο του πλούσιου νεαρού δείχνει ότι δεν υπάρχει κάτι το πιο σημαντικό για εμάς, από τη σχέση μας με τον Ιησού.

Ξέρω ότι το λέω συχνά, αλλά το επαναλαμβάνω επίτηδες: Η ειλικρινής αγάπη για τον Χριστό δεν επηρεάζεται από όσα συμβαίνουν στην γη. Τίποτα από αυτά που συμβαίνουν εδώ στην γη δεν μπορεί να καταστρέψει την αληθινή αγάπη για τον Χριστό. Η ειλικρινής αγάπη για τον Χριστό δεν επηρεάζεται από τη συμπεριφορά των άλλων ανθρώπων, ούτε από την γνώμη της πλειοψηφίας. Οι άνθρωποι μπορούν να λένε ό,τι θέλουν, μπορούν να γράφουν και να δημοσιεύουν στο διαδίκτυο ό,τι θέλουν: αυτό δεν επηρεάζει την αγάπη μας, τη σχέση μας με τον Ιησού!

Ακόμη και η προσωπική μου κατάσταση – είτε είμαι πλούσιος, είτε φτωχός, ασθενής ή υγιής – δεν επηρεάζει την αγάπη μου για τον Χριστό. Αγαπώ τον Χριστό επειδή με αγαπά και αυτός είναι ο λόγος που τον υπηρετώ. Παρομοίως και η αγάπη μου για τον πλησίον μου, πρέπει να είναι ειλικρινής. Η αγάπη του Ιησού είναι τόσο μεγάλη που θέλει να μοιραστεί μαζί μας την αξία της θυσίας του και της υπακοής του. Δεν διέπραξε ούτε μια αμαρτία. Η αγάπη του είναι τέλεια, γι' αυτό μπόρεσε να εισέλθει ως ο πρώτος άνθρωπος στη δόξα του Θεού – και δεν μας ζητεί να κάνουμε αυτά που πραγματοποίησε: επειδή ξέρει ότι δεν είμαστε καθόλου ικανοί για κάτι τέτοιο. Αυτός είναι ο λόγος που θέλει να μοιραστεί μαζί μας τη δόξα του.

Εκείνος που αγαπά ειλικρινά τον πλησίον του, θέλει λοιπόν να αποκτήσει τα ίδια με αυτόν· δεν θέλει να είναι λίγο καλύτερος από τον άλλον ή να έχει κάτι περισσότερο από αυτόν. Δεν μπορούμε να έχουμε κάτι περισσότερο από την τέλεια κοινωνία με τον Θεό. Δεν μπορούμε να είμαστε κάτι περισσότερο από τον Ιησού Χριστό. Κάποιες φορές ωστόσο, αυτό είναι κάτι που αμφισβητείται. Θα θέλαμε να έχουμε κάτι περισσότερο. Μια ξεχωριστή ανταμοιβή. Θα ήμουν πολύ ικανοποιημένος αν μπορούσα να γίνω σαν τον Χριστό και να εισέλθω στη δόξα του. Η αληθινή αγάπη για τον πλησίον δεν απαιτεί να έχει κάποιος περισσότερα από τον άλλον. Θέλει και για τους δύο να λαμβάνουν τα ίδια πράγματα.

Ένα τελευταίο σημείο: Η ειλικρίνεια δεν μπορεί να μετρηθεί με τις θυσίες που είμαστε έτοιμοι να προσφέρουμε· τα πράγματα που συμφωνούμε να αρνηθούμε για να ζήσουμε στην τέλεια κοινωνία

με τον Θεό. Απαρνόμαι αυτή την γνώμη επειδή δεν είναι συμβατή με τη διδασκαλία του Ιησού Χριστού. Συγχωρώ τον πλησίον μου επειδή, για να γίνω ένα με τον Ιησού, οφείλω να τον συγχωρήσω. Η ειλικρινεία μας μετριέται επίσης με τις θυσίες που κάνουμε για να είμαστε ένα με τον Χριστό.

Όταν οι άνθρωποι βλέπουν τους αδελφούς και τις αδελφές τους, τους γονείς ή τους φίλους τους να υπηρετούν τον Θεό με ένα ειλικρινή και αληθινό τρόπο, όταν βλέπουν ότι είμαστε πραγματικά διατεθειμένοι να υπηρετούμε τον Θεό μαζί με τον Χριστό, να υπηρετούμε τον Θεό όπως ο έκανε ο Χριστός, τότε πολλοί θα αντιδράσουν, όπως αντέδρασε ο λαός του Ισραήλ εκείνη την εποχή: «Κι εμείς τον Κύριο θα υπηρετούμε· επειδή, αυτός είναι ο Θεός μας» (Ιησούς 24:18). Αυτή είναι η ευχή μου για εσάς αγαπητοί νέοι και για όλους εμάς.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Υπηρετούμε τον Θεό επειδή πιστεύουμε στην υπόσχεσή του και είμαστε ευγνώμονες για τις ευλογίες του.

Υπηρετούμε τον Θεό ακολουθώντας το παράδειγμα του Ιησού Χριστού. Είναι μέσω της ειλικρίνειας της δέσμευσής μας που μπορούμε να ενθαρρύνουμε τους γύρω μας να υπηρετούν τον Θεό.

Η φωτιά οφείλει να συνεχίσει να καίει

Εορτάζουμε τα Χριστούγεννα και το Πάσχα. Είναι κάτι ακόμη περισσότερο από μια παράδοση; Γνωρίζουμε τα προβλήματα και τις λύσεις τους. Ποιος χρειάζεται ένα ακόμη Σωτήρα; Ωστόσο: Υπάρχει μόνον ένα μονοπάτι που οδηγεί σε διαρκή ευτυχία και ειρήνη.

«Αυτό το συναίσθημα μειώνεται», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τέλεσε στις 11 Δεκεμβρίου 2022 στο Βισμπάντεν (Γερμανία). Και με αυτό εννοούσε την αντίληψη, ακόμη και μεταξύ των χριστινών, της πραγματικής ανάγκης του Ιησού Χριστού ως Σωτήρα. Κάποιοι το βλέπουν σωστά, άλλοι βλέπουν σίγουρα προβλήματα, αλλά ο Θεός δεν αποτελεί μέρος των λύσεων. Και μετά, υπάρχουν εκείνοι για τους οποίους η ιδέα της πίστης χρησιμεύει μόνο για να δώσει ελπίδα στους απλούς και στους στερημένους.

Ωστόσο: «Ο άνθρωπος δεν μπορεί να είναι πλήρως και διαρκώς ικανοποιημένος σε αυτό τον κόσμο μόνο με επίγεια αγαθά και πράγματα». Δεν υπάρχει, παρά μόνο ένα μονοπάτι για να φτάσουμε εκεί, στη διαρκή ευτυχία και ειρήνη.

Το μοναδικό μονοπάτι

«Μόνον αν είσαι σε τέλεια κοινωνία με τον Θεό, μπορείς να τα αποκτήσεις αυτά». Για να αποκτήσεις

Την πρόσβαση σε αυτά, «Οφείλεις να συμμορφώνεσαι τέλεια με το θέλημα του Θεού», εξήγησε ξεκάθαρα ο Πρωταπόστολος. «Και τότε ακούμε: Δεν μπορώ να το κάνω. Δεν μπορώ να φτάσω τελείως μόνος! Χρειάζομαι ένα Σωτήρα!».

«Ναι, χρειάζεσαι ένα Σωτήρα και ο Σωτήρας αυτός είναι ο Ιησούς Χριστός». Ο Υιός του Θεού που ήλθε στην γη, που νίκησε το κακό και επέτρεψε την πρόσβαση στον Θεό. «Είναι αυτός, ο Σωτήρας σου. Με την βοήθειά του μπορείς να γίνεις όπως θέλει ο Θεός, δηλαδή, απόλυτα σύμφωνος με το θέλημά του. Και τότε θα είσαι ευτυχισμένος».

«Ναι: Ο Θεός είναι αγάπη. Ναι: Ο Θεός θέλει να απελευθερώσει όλους τους ανθρώπους από το κακό. Ναι: Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας όλου του κόσμου». Ωστόσο: «Χάραξε ένα μονοπάτι και αν θέλεις να σωθείς, οφείλεις να το ακολουθήσεις». Και αυτό σημαίνει: Πιστεύουμε στον Ιησού Χριστό και ζούμε σύμφωνα με το παράδειγμά του. «Ο Κύριος ήταν τελείως ξεκάθαρος επάνω σε αυτό το θέμα».

Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ ανέθεσε στον Απόστολο Στέφαν Πόσελ την υπηρεσία του αναπληρωτή Αποστόλου Περιφέρειας για τη Δυτική Γερμανία

σμό σε κανένα: Ούτε στη διεύθυνση της Εκκλησίας, ούτε στον Πρωταπόστολο, ούτε στον καθοδηγητή της κοινότητας – αλλά στον Ιησού Χριστό, ναι!». Κατόπιν, ο Πρωταπόστολος έθεσε το ερώτημα: «Είμαι πραγματικά σοβαρός στις προσπάθειές μου λέγοντας ‘ας γίνει το θέλημά σου’, αν προσκολληθώ, ίσως για χρόνια σε μια γνώμη, μια αντίληψη, μια ιδέα και βαθιά μέσα μου ξέρω: Ο Κύριος Ιησούς βλέπει τα πράγματα διαφορετικά, αλλά επιμένω στις θέσεις μου;». Και: «Πόσο ειλικρινής είσαι στην επιθυμία σου να υπηρετήσεις τον Θεό, εάν δεν τα καταφέρεις – συγγνώμη που το λέω τόσο ανοικτά – να πας στην θεία λειτουργία για να επαινέσεις τον Θεό,

Μερικά παραδείγματα που χαρακτηρίζουν αυτό το πρότυπο

«Επιτρέψτε μου να αναφέρω τρία σημεία από τη ζωή του Ιησού Χριστού, τρία χαρακτηριστικά», διατύπωσε ο υπεύθυνος της Εκκλησίας:

- «Ήταν ισχυρά προσκολλημένος στον Θεό». Σε όλη του τη ζωή, ο Ιησούς πήγαινε τακτικά στις συναγωγές για να συναντήσει τον Θεό. Και: «Αναζητούσε πάντα τη σύνδεση με τον Θεό, μέσα στην προσευχή».
- «Πάντα υποτασσόταν στο θέλημα του Πατέρα. Αγωνίστηκε και ήταν έτοιμος να τα εγκαταλείψει όλα, επειδή η ενότητα με τον Πατέρα ήταν ό,τι το πιο σημαντικό γι' αυτόν».
- «Δεν ήλθε για να βασιλεύσει, αλλά για να υπηρετήσει». Υπηρετήσε χωρίς όρους, χωρίς να περιμένει ανταπόδοση, χωρίς να τον απασχολεί η επιτυχία ή η αποτυχία.

«Πολύ καλά: Ο Ιησούς Χριστός ήταν τέλειος, εμείς δεν είμαστε. Δεν θα τα καταφέρουμε». Το συμπέρασμα: «Χρειαζόμαστε πάλι εδώ, ένα Λυτρωτή, ένα Σωτήρα». Ό,τι δεν μπορεί να κάνει ο άνθρωπος, το ολοκληρώνει ο Χριστός με την χάρη του.

Σοβαρά ερωτήματα που τίθενται

«Ένα πράγμα περιμένει από εσένα: Βασικά να είσαι ειλικρινής και να εργάζεσαι σκληρά για να το επιτύχεις αυτό», εξήγησε ο Πρωταπόστολος. «Καθένας από εμάς – αρχίζοντας από μένα και το λαμβάνω πολύ στα σοβαρά αυτό – οφείλει συνεχώς να αναρωτιέται: Και τι είναι αυτό για μένα;» Τι γίνεται για παράδειγμα με τη συχνότητα συμμετοχής στις θείες λειτουργίες; «Μπορείς να κάνεις αυτό που θέλεις. Εσύ αποφασίζεις. Δεν έχεις να δώσεις λογαρια-

να τον δοξάσεις και να τον λατρεύεις; Έρχεσαι μόνο ανα αποκτήσεις κάτι, αν χρειάζεσαι κάτι. Αλλά, μπορείς επίσης να έλθεις για να συμμετέχεις, για να μπορέσουν και άλλοι να βιώσουν την εμπειρία μιας θείας λειτουργίας».

«Ο Σωτήρας θα εκπληρώσει την αποστολή του», κατέληξε ο Πρωταπόστολος Σνάνιντερ. «Η αποστολή μας συνίσταται απλά στο να διασφαλίσουμε ότι η σωτηρία θα συνεχίσει να προσφέρεται και το Ευαγγέλιο θα μπορεί να συνεχίσει να κηρύττεται. Και αν δεν θέλουν κάποιοι να το ακούσουν σήμερα, θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να το ακούσουν αύριο ή μεθαύριο· η φωτιά όμως, πρέπει να συνεχίσει να καίει. Και αυτό είναι που καλούμαστε να κάνουμε: Να υπηρετούμε!».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Α' Ιωάννη 4 : 14 :

«Κι εμείς είδαμε και δίνουμε μαρτυρία ότι ο Πατέρας απέστειλε τον Υιό Σωτήρα του κόσμου».

Χρειαζόμαστε ένα Σωτήρα. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας μας. Σώζει εκείνους που πιστεύουν σε αυτόν και τον ακολουθούν. Είμαστε ειλικρινά δεμένοι μαζί του και αποφασισμένοι, να κάνουμε το θέλημά του και να τον υπηρετούμε.

Αγάπη, αλήθεια, ενότητα – τα όπλα του Θεού

Ο Γεδεών δεν είχε ανάγκη ένα τεράστιο στρατό για να κερδίσει στην μάχη του. Τα πιο ισχυρά του όπλα ήταν η πίστη και η εμπιστοσύνη του στον Θεό: Γιατί είναι ένα παράδειγμα προς μίμηση και όχι μόνο για τα χειροτονημένα αξιώματα.

Περίπου 150 αξιώματα με τις συζύγους τους, μετέβησαν στο Σίδνεϋ για να συμμετάσχουν στην θεία λειτουργία

«Θα επιθυμούσα να σας εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για την εργασία και την υπηρεσία σας που προσφέρατε τους τελευταίους μήνες». Αυτή ήταν η εισαγωγή της θείας λειτουργίας που τέλεσε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάντερ για τα αξιώματα στο Σίδνεϋ (Αυστραλία).

Η ιστορία

Στην αρχή του κηρύγματός του, ο Πρωταπόστολος Σνάντερ συνόπισε την ιστορία του Γεδεών: Ο λαός του Ισραήλ ήταν κάτω από την κυριαρχία των εχθρών του για επτά χρόνια όταν ο άγγελος του Κυρίου ήλθε να πει στον Γεδεών: «Ο Κύριος είναι μαζί σου». Η απάντηση του Γεδεών ήταν υπερβολικά ανθρώπινη: «Εάν ο Κύριος είναι μαζί μας, γιατί μας συνέβησαν όλα αυτά;» Δεν έλαβε απάντηση σε αυτό, μόνο μια εντολή αποστολής, να πολεμήσει για τον Ισραήλ. Τότε ο Γεδεών ζήτησε σημάδια για να διασφαλίσει ότι η εντολή προερχόταν πραγματικά από τον Θεό – και τα έλαβε.

Στη συνέχεια σχημάτισε στρατό και συγκέντρωσε 32000 πολεμιστές. Αλλά αυτό ήταν πολύ για τον Θεό και έστειλε πίσω στο σπίτι τους, όσους δεν ήθελαν να πολεμήσουν. Χάρη σε ένα ασυνήθιστο κριτήριο, κυρίως με τον τρόπο που κατανάλωναν ποτά, οι μαχητές διαχωρίστηκαν μέχρι που τελικά απέμειναν μόνο τριακόσιοι. Τα όπλα τους ήταν επίσης εκπληκτικά: Έπρεπε να πάνε στην μάχη με πυρσούς, στάμνες και τρομπέτες.

«Πηγαίνετε και κάνετε αυτά που θα σας πω και εγώ θα κάνω την εργασία!». Αυτό ήταν το μήνυμα. Και ο Θεός κατάκτησε αποτελεσματικά τη νίκη.

Τι σημαίνει αυτό για εμάς σήμερα;

Με αυτό το ερώτημα ο Πρωταπόστολος Σνάντερ επανέφερε τους συμμετέχοντες στη θεία λειτουργία στη σημερινή εποχή. «Σήμερα ο Θεός μας λέει και αυτό είναι το μήνυμά του: Ξέρετε ότι αγαπώ τους ανθρώπους, είμαι στο πλευρό των ανθρώπων και θέλω να τους απελευθερώσω.» Οι άνθρωποι έχουν υποφέρει από την αμαρτία. Όλοι γνωρίζουν τις συνέπειες: Την αδικία, τα βάσανα, τον πόνο.

«Μπορώ να καταλάβω τον Γεδεών», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. «Θα μπορούσαμε να πούμε επίσης: Αν αγαπάς τους ανθρώπους πώς μπορείς να επιτρέπεις τόσα βάσανα;» Ακόμη και σήμερα δεν θα μπορούσε να δοθεί απάντηση από τον Θεό, σε αυτό το ερώτημα. Αυτό που μας μεταδίδει ο Θεός, μέσω του Αγίου Πνεύματος, είναι: «Θε επιθυμούσα να συμβάλλεις στο σχέδιό μου για σωτηρία». Γι' αυτό, οφείλουμε να αναγγέλλουμε την αγάπη του Θεού, να ομολογούμε την πίστη μας στον Ιησού και να γινόμαστε δικοί του μάρτυρες. Τα αξιώματα καλούνται επίσης να υποστηρίξουν τους Αποστόλους στην αποστολή που τους εμπιστεύθηκε ο Ιησούς.

Σημεία που δίνουν δύναμη

Τα σημεία που μας δίνει ο Θεός σήμερα, είναι τα μυστήρια: «Διαμέσου αυτών των σημείων που είναι το βάπτισμα, η Αγία Σφράγιση και η Αγία Κοινωνία, το μήνυμα είναι πάντα το ίδιο: 'Είμαι ο Θεός. Σε αγαπώ. Σε καλώ.'». Και για τα αξιώματα, το σημείο είναι η χειροτονία: «Έχετε λάβει την εξουσία και τη δύναμη να διανέμετε τα μυστήρια και να διακηρύττετε το Ευαγγέλιο», υπενθύμισε ο Πρωταπόστολος στα αξιώματα που ήταν παρόντα.

Από την πίστη σε αυτά τα σημεία έρχεται η ισχύς, η δύναμη και η εξουσία. «Ως αξιώματα, λάβαμε μια ακόμη δύναμη, μια άλλη εξουσία», συνέχισε ο Πρωταπόστολος. Πρόκειται για την εξουσία της διανομής των μυστηρίων και της διδασκαλίας του Ευαγγελίου. «Αυτή είναι η δύναμή μας. Από την μία πλευρά έχουμε την πίστη μας στον Θεό, στην αποστολή μας και την αγάπη μας για τον Θεό. Και αν θέλουμε να είμαστε πιο ισχυροί, οφείλουμε να μεγαλώνουμε, να έχουμε περισσότερη πίστη, αγάπη και αυτοπεποίθηση. Και από την άλλη πλευρά, έχουμε τη δύναμη και την εξουσία του αξιώματος».

Ένα μικρό ποίμνιο

«Επομένως, είμαστε έτοιμοι», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. «Πιστεύουμε στη δύναμη που έχουμε και τώρα, θέλουμε να υπηρετήσουμε ως πιστοί, ως χριστιανοί και ως αδέρφια υπηρεσίας. Και τότε διαπιστώνουμε ότι δεν είμαστε αρκετοί». Ο Θεός δεν θέλει να αναγκάζει κανένα, γι' αυτό και ο Γεδεών έστειλε πρώτα στο σπίτι τους εκείνους που δεν ήθελαν να πολεμήσουν. «Έτσι, ο αριθμός των πιστών δεν είναι πλέον τόσο μεγάλος, κυρίως στις μέρες μας, όπου μειώνεται. Και ο Θεός λέει: 'Σεβαστείτε το θέλημά τους.'». Στη συνέχεια ο Θεός δεν ταξινόμησε

τους πολεμιστές με βάση τις ικανότητές τους. Η επιλογή του δεν μπορεί να γίνει κατανοητή με την ανθρώπινη λογική. Παρ' όλα αυτά, ο Πρωταπόστολος μας λέει: «Να εμπιστευέστε τον Θεό και να εργάζεστε από αγάπη».

Τα όπλα του Θεού

Υπάρχουν πολλές ιδέες επάνω στο τι έχουμε ανάγκη για να πολεμήσουμε για τον Ιησού και να διακηρύττουμε το Ευαγγέλιό του, εξήγησε ο Πρωταπόστολος: Να πραγματοποιούμε θαύματα, να έχουμε πολιτικές επιρροές ή να διαθέτουμε χρήματα – αλλά αυτά δεν είναι όπλα που προέρχονται από τον Θεό. «Ποια είναι τα όπλα που έχουμε λάβει από τον Θεό;», ρώτησε ο υπεύθυνος της Εκκλησίας απαντώντας:

- Την αλήθεια του Ευαγγελίου·
- Την αγάπη – να αγαπάτε τους ανθρώπους και να τους αφήνετε, μέσα από εσάς, να βιώνουν την εμπειρία της αγάπης του Θεού·
- Την ενότητα του λαού του Θεού.

Εξοπλισμένοι με αυτά τα όπλα, τα χειροτονημένα αξιώματα μπορούν επίσης να εκπληρώνουν την αποστολή τους. Και δεν είναι για να απελευθερώνουν τους ανθρώπους από την αμαρτία. «Αυτό είναι το έργο του Θεού, εμείς δεν μπορούμε να το κάνουμε», υπενθύμισε ο Πρωταπόστολος. Τα χειροτονημένα αξιώματα έχουν ως αποστολή να προετοιμάζουν την Νύμφη του Χριστού. Και αυτό μπορεί να εκπληρωθεί μαζί με τον Χριστό. «Και ο Θεός θα σώσει τους ανθρώπους».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Κριτές 6 : 14 :

«Και καθώς ο Κύριος τον κοίταξε, του είπε: Πήγαινε με τη δύναμή σου αυτή, και θα σώσεις τον Ισραήλ από το χέρι του Μαδιάμ· δεν σε απέστειλα εγώ;»

Πιστεύουμε στον Θεό και στην κλήση μας. Ενωμένοι εν Χριστώ, ομολογούμε το Ευαγγέλιο και κάνουμε γνωστή την αγάπη του Χριστού. Η δύναμή μας βρίσκεται στην εμπιστοσύνη μας στον Θεό. Είναι αυτός που θα μας δώσει τη νίκη.

Πως ο Ιησούς μας βοηθάει να αντέχουμε τα βάσανα

Όλος ο κόσμος είναι αντιμέτωπος με βάσανα και πόνους, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο. Πώς όμως διαχειρίζεται όλο αυτό; Τα ερωτήματα είναι πολλά, οι απαντήσεις παραμένουν σπάνιες. Υπάρχει όμως μια πηγή ανακούφισης και δύναμης – παρουσίαση ενός προτύπου στο μονοπάτι του πόνου.

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Νέα Υόρκη

Περισσότερα από 1 000 πρόσωπα συμμετείχαν στην θεία λειτουργία που τέλεσε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ στη Νέα Υόρκη (Η.Π.Α.). Η θεία λειτουργία μεταδόθηκε στις Ηνωμένες Πολιτείες και σε ορισμένες χώρες της Κεντρικής και Νότιας Αμερικής.

θα δώσει απαντήσεις σε αυτά τα ερωτήματα». Παρ' Όλα αυτά, μας δίνει μια συμβουλή: «Κοίταξε τον Ιησού και θυμήσου τα βάσανα και τους πόνους του!».

Πως κατανοούμε τα βάσανα

Και τι μας διδάσκουν τα βάσανα και η οδύνη του Χριστού; Πρώτα απ' όλα τα βάσανα σε καμία περίπτωση δεν θα πρέπει να εκλαμβάνονται ως τιμωρία: «Ο Ιησούς ήταν τέλειος, χωρίς καμία αμαρτία. Δεν υπήρχε κανένας λόγος για να τιμωρηθεί». Ούτε η τιμωρία είναι απαραίτητα συνέπεια μιας κακής συμπεριφοράς: «Αυτό εξηγεί μια σειρά από προβλήματα αυτού του κόσμου». Αλλά, δεν εξηγεί, για παράδειγμα ένα σεισμό: «Στην προέλευση της κίνησης των τεκτονικών πλακών δεν βρίσκεται κανένας άνθρωπος». Τέλος, η ταλαιπωρία δεν θα πρέπει να εκλαμβάνεται απαραίτητα ως μια δοκιμασία ωριμότητας: «Ίσως αυτό να είναι μια εξήγηση. Αλλά δεν ταιριάζει σε ένα παιδί που πεθαίνει από καρκίνο».

Η λύση αναπτύχθηκε από τον Πρωταπόστολο Ζαν Λυκ Σνάιντερ κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας που τελέστηκε στις 12 Μαρτίου 2023 στη Νέα Υόρκη (Η.Π.Α.). «Όλοι έχουμε να αντιμετωπίσουμε βάσανα». Πολλοί πρέπει, ακόμη και να βιώσουν την εμπειρία του πόνου τις στερήσεις και τις δυσκολίες. Και άλλοι γίνονται μάρτυρες της στενοχώριας και της απελπισίας, στον περίγυρό τους.

«Κατά κάποιο τρόπο μοιραζόμαστε τα βάσανα των άλλων». Αυτό εγείρει ερωτήματα: «Γιατί αυτά τα βάσανα και οι πόνοι; Γιατί δεν παρεμβαίνει ο Θεός; Τι πρέπει να κάνω;». Ωστόσο: «Το Άγιο Πνεύμα δεν

Κατά τη διάρκεια αυτής της θείας Λειτουργίας ο αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας Τζον Β. Φεντ συνταξιοδοτήθηκε και ο Απόστολος Περιφέρειας Ζαν Λυκ Σνάιντερ χειροτόνησε Απόστολο, τον Βάλτερ Πίτερ Σμιθ

«Δεν υπάρχει απάντηση, καμία σωστή απάντηση, καμία καθολική απάντηση στα βάσανα». Κανείς δεν μπορεί να κατανοήσει τον Θεό, ούτε καν ο άνθρωπος Ιησούς: «Θεέ μου, Θεέ μου γιατί με εγκατέλειψες;».

Τελικά, το μόνο που μπορούμε να κάνουμε είναι να εμπιστευόμαστε τον Θεό, όπως το έκανε και ο Ιησούς: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίδω το πνεύμα μου».

Πως ανταποκρινόμαστε στα βάσανα

Τα βάσανα του Χριστού δείχνουν ότι μπορούμε να αντιδράσουμε με αγάπη στα δικά μας βάσανα: Για να είναι σε κοινωνία με τον άνθρωπο, ο Υιός του Θεού απαρνήθηκε τη δόξα του και μοιράστηκε την μοίρα των ανθρώπων. « Τι θα εγκαταλείψω για να είμαι σε κοινωνία με τον Θεό;» Ο Ιησούς έδωσε μεγαλύτερη σημασία στην κοινωνία του με τον Πατέρα, παρά στα βάσανά του.

Μην εστιάζεις στα βάσανά σου. Επικεντρώσου στο στόχο σου. Μην αφήνεις τον πόνο, όσο μεγάλος και αν είναι, να ελέγχει τη ζωή σου». Και προς τον πλησίον μας: «Όταν οφείλουμε να διασχίσουμε δύσκολους καιρούς, είναι ακριβώς αυτή τη στιγμή που έχουμε την αποστολή να δείχνουμε πως πρέπει να συμπεριφερόμαστε. Είναι ακριβώς σε αυτή την κατάσταση που μπορείς να είσαι μια ευλογία για πολλούς».

Τίποτα δεν μπορεί να εμποδίσει την τελειότητα

«Ζούμε σε μια εποχή που θα μπορούσε κάποιος να σκεφτεί ότι το Έργο λύτρωσης δεν έχει πλέον επιτυχία» Επομένως: «Ο Ιησούς εγκατέλειψε την Εκκλησία του;». Η απάντηση είναι η ακόλουθη: «Όχι, όχι, όχι. Θα παραμένει κοντά στην Εκκλησία του, με τους Αποστόλους του, μέχρι το τέλος». Επειδή: «Αυτό που μετράει είναι τι μπορούμε να δούμε με τα μάτια μας, τι μπορούμε να βιώσουμε ως άνθρωποι στον ορατό κόσμο. Αυτό που μετράει, είναι ο λόγος του Ιησού Χριστού και υποσχέθηκε: 'Θα είμαι μαζί σας μέχρι το τέλος.'».

«Αυτές είναι μερικές μόνο σκέψεις για το τι μπορούμε να μάθουμε από τα βάσανα του Χριστού», κατέληξε ο Πρωταπόστολος: «Δεν είναι απλώς μια θλιβερή ιστορία. Είναι επίσης μια πηγή ανακούφισης, σοφίας και χαράς. Επειδή ξέρουμε ότι τίποτα και κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει τον Ιησού Χριστό, να

Τρεις γενιές Αποστόλων Περιφέρειας με τον Πρωταπόστολο Ζαν Λυκ Σνάιντερ (2ος από δεξιά): Ο αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας Τζον Σνάμπελ, ο Απόστολος Περιφέρειας σε ηρεμία Ρίτσαρντ Φρέουντ και ο Απόστολος Περιφέρειας Λέοναρντ Κολμπ (από αριστερά προς τα δεξιά).

εκκληρώσει το Έργο του. Αυτή είναι η πίστη μας. Αυτή είναι η πεποίθησή μας».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Εβραίους 12 : 2 :

« Αποβλέποντας στον Ιησού, τον αρχηγό και τελειωτή της πίστης, ο οποίος, εξαιτίας της χαράς που ήταν μπροστά του, υπέφερε σταυρό, καταφρονώντας τη ντροπή, και κάθισε στα δεξιά του θρόνου του Θεού ».

Τα πάθη του Χριστού μας μαθαίνουν πως να συμπεριφερόμαστε στα βάσανά μας. Εμπιστευόμαστε τον Θεό, συνεχίζουμε να κάνουμε το θέλημά του και να τον υπηρετούμε. Ο Χριστός θα δώσει τη νίκη σε όσους επιμένουν μέχρι την επιστροφή του.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΑΜΑΡΕΙΑ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗ 4 : 1-42

Ο Ιησούς πήγαινε στην Γαλιλαία με τους μαθητές του. Ακολούθησε το μονοπάτι που διασχίζει τη Σαμάρεια και έφτασε στην πόλη Συχάρ. Εκεί κάθισε στην άκρη ενός πηγαδιού που έκτισε κάποτε ο Ιακώβ.

Ο Ιησούς ήταν κουρασμένος από το μακρύ ταξίδι. Οι μαθητές είχαν πάει στην πόλη για να αγοράσουν κάτι να φάνε.

Μια Σαμαρείτισσα γυναίκα ήλθε για να αντλήσει νερό από το πηγάδι. Ο Ιησούς της είπε: «Δώσε μου να πιώ».

Η γυναίκα ξαφνιάστηκε που της μίλησε ο Ιησούς. Την εποχή εκείνη δεν ήταν καλή η σχέση των Εβραίων με τους Σαμαρείτες: Με κανένα τρόπο δεν ήθελαν να έχουν σχέση με τους Σαμαρείτες. «Εάν ήξερες ποιος είμαι», της είπε ο Ιησούς, «θα μου ζητούσες το ζωντανό νερό».

Η Σαμαρείτισσα ξαφνιάστηκε:
«Δεν έχεις τίποτα να αντλήσεις
νερό και το πηγάδι είναι βαθύ
Πώς μπορεί να είναι δυνατό
αυτό;»

Ο Ιησούς απάντησε στην γυναίκα:
«Όποιος πει από αυτό το νερό,
θα ξαναδιψάσει· αλλά εκείνος που
θα πει το νερό που θα του δώσω,
δεν θα ξαναδιψάσει ποτέ!»

«Κύριε, δώσε μου από αυτό το
νερό»,είπε η γυναίκα.

Κατά τη διάρκεια της συνομιλίας
τους, η γυναίκα συνειδητοποίησε
ότι ο Ιησούς γνώριζε τα πάντα για
τη ζωή της. Αναγνώρισε
τότε ποιος είναι.

Έτρεξε

προς την πόλη και έφερε και
άλλους ανθρώπους στον Χριστό.
Ο Ιησούς παρέμεινε στην πόλη για
δύο ημέρες και κήρυξε τον λόγο του
Θεού.

Και οι άνθρωποι της πόλης είπαν
στην γυναίκα: «Μέχρι τώρα
πιστεύαμε εξ αιτίας των όσων μας
διηγήθηκες σχετικά με τον Ιησού.
Αλλά τώρα, ακούσαμε από μόνοι
μας και αναγνωρίσαμε ότι είναι
πραγματικά ο Χριστός, ο Σωτήρας
του κόσμου.

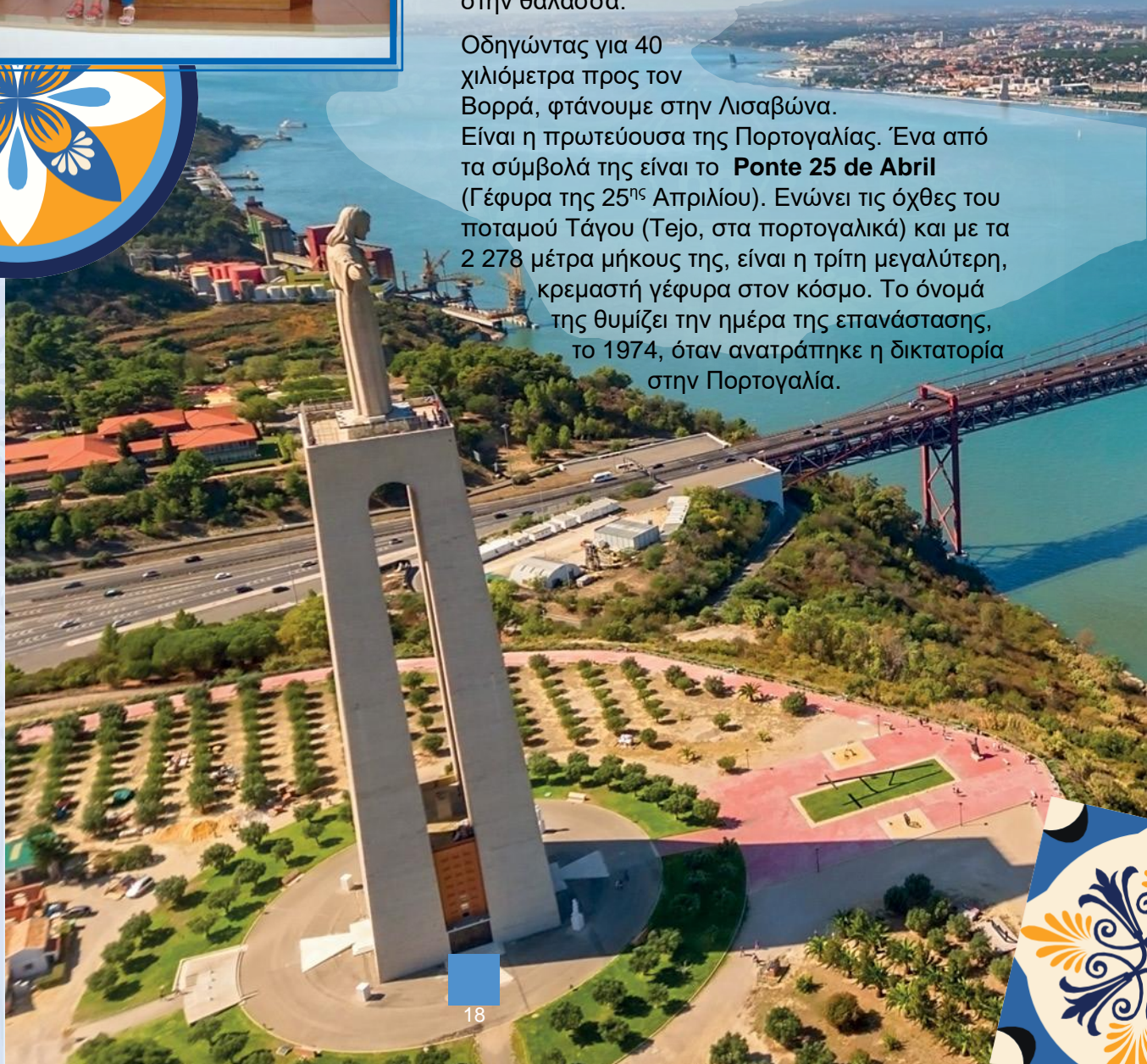
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΡΟΖΕΛ ΣΤΗ ΣΕΤΟΥΜΠΑΛ (ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ)

Καλημέρα! Ονομάζομαι **Ροζέλ**, είμαι επτά ετών και ζω στην Πορτογαλία, στην περιφέρεια Σετουμπάλ. Εδώ με βλέπετε με τον μικρό μου αδελφή Εβάν, που είναι τεσσάρων ετών. Οι γονείς μου ονομάζονται Χριστίνα και Πέδρο.

Συμμετέχουμε στις θείες λειτουργίες στην κοινότητα Σετουμπάλ. Στην φωτογραφία βλέπετε, την φίλη μου και μένα, μπροστά στο βήμα της **εκκλησίας** μας. Η Σετουμπάλ δεν είναι μόνο το όνομα της περιφέρειας στην οποία ζούμε, αλλά και μια πόλη λιμάνι, δίπλα στην θάλασσα.

Οδηγώντας για 40 χιλιόμετρα προς τον Βορρά, φτάνουμε στην Λισαβώνα. Είναι η πρωτεύουσα της Πορτογαλίας. Ένα από τα σύμβολά της είναι το **Ponte 25 de Abril** (Γέφυρα της 25^{ης} Απριλίου). Ενώνει τις όχθες του ποταμού Τάγου (Tejo, στα πορτογαλικά) και με τα 2 278 μέτρα μήκους της, είναι η τρίτη μεγαλύτερη, κρεμαστή γέφυρα στον κόσμο. Το όνομά της θυμίζει την ημέρα της επανάστασης, το 1974, όταν ανατράπηκε η δικτατορία στην Πορτογαλία.

Η φωτογραφία λήφθηκε κατά τη διάρκεια της Αγίας Σφράγισης του αδελφού μου. Σε αυτή βλέπετε τους γονείς μου, τον Εβάν και εμένα, καθώς και τον **Απόστολό** μας Δημήτριο Ντενίζ.

Αν και είμαστε Πορτογάλοι, ο Εβάν και εγώ, γεννηθήκαμε στη **Νορβηγία**. Η οικογένειά μου έζησε εκεί επτά χρόνια. Σε αυτή την φωτογραφία, βλέπετε

τους γονείς μου μαζί με τον Πρωταπόστολο, όταν εκείνος επισκέφτηκε τους αδελφούς και τις αδελφές στη Νορβηγία. Πού είμαι στην φωτογραφία; Μέσα στην κοιλιά της μαμάς μου!

Την εποχή εκείνη αποτελούσαμε μέρος της κοινότητας του Όσλο. Συμμετείχα επίσης στα μαθήματα του **κυριακάτικου σχολείου**. Παρόλο που μου αρέσει που ζω

Στην Πορτογαλία, μου λείπουν ακόμη οι φίλοι μου από τότε.

Εδώ στην Πορτογαλία έχουμε ένα πολύ ευχάριστο κλίμα, με μια μακρά περίοδο όπου κάνει ζέστη. Η Πορτογαλία διαθέτει μια μεγάλη ακτογραμμή στον Ατλαντικό, όπου υπάρχει μεγάλος αριθμός παραλιών. Πηγαίνουμε συχνά στην **παραλία** με όλη την οικογένεια, όπου ο Εβάν και εγώ παίζουμε στην άμμο. Δεδομένου ότι ζω σε μια φάρμα περνώ πολύ χρόνο έξω. Μου αρέσει το τραμπολίνο, να πηγαίνω στην πισίνα και να χορεύω με τον αδελφό μου.

Αγαπημένο μου πιάτο είναι τα **almôndegas**, που είναι κεφτεδάκια από πορτογαλικό κρέας με σπαγγέτι.

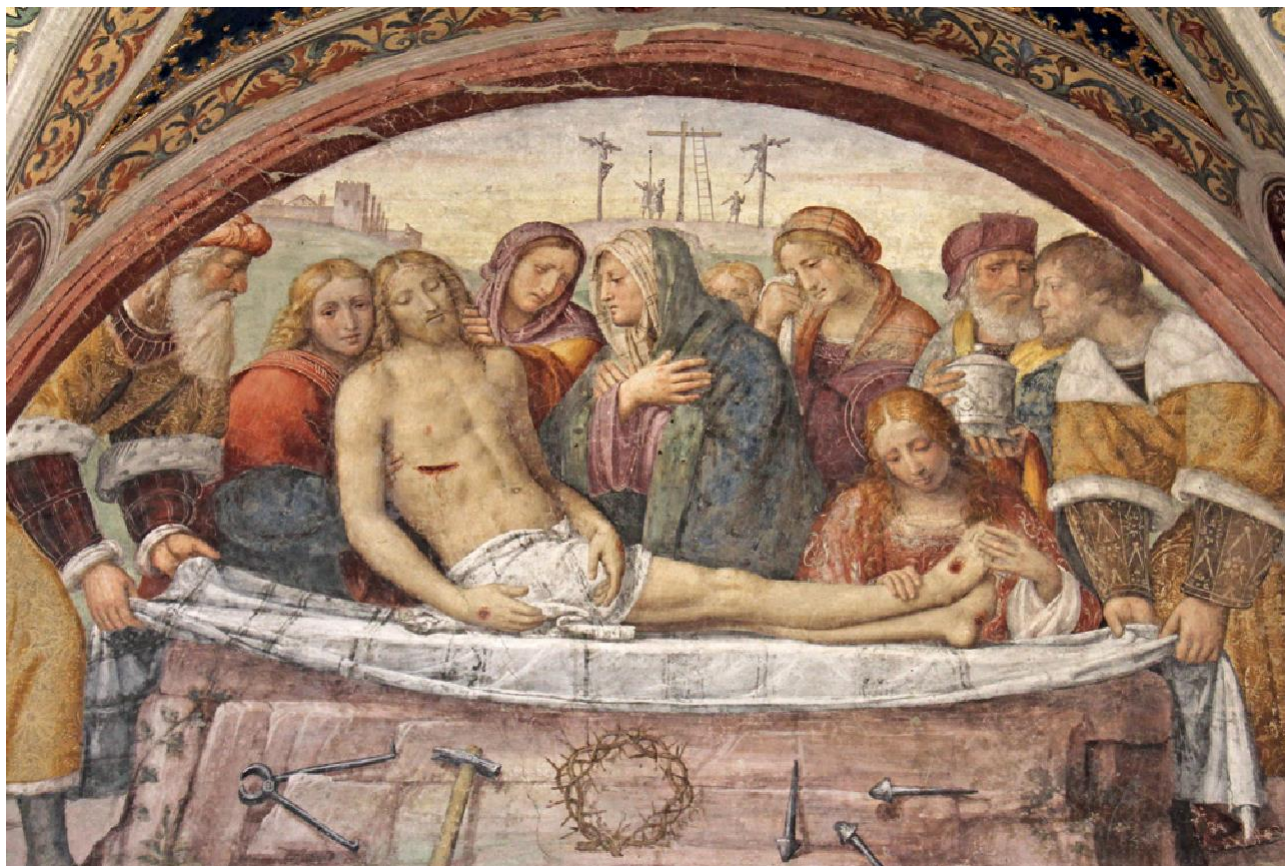

Photo : gabrifaldi - stock.adobe.com

Χειροτονία γυναικών : Ιησούς Χριστός και Εκκλησία

Οι αφηγήσεις της Δημιουργίας στην Παλαιά Διαθήκη καταμαρτυρούν την ίση αξία και την ίση αξιοπρέπεια του άνδρα και της γυναίκας. Ωστόσο, ορισμένες αποστολικές Επιστολές κάνουν τη διαφορά. Τι λέει ο Ιησούς σχετικά με το θέμα αυτό; Και πώς η Νεοαποστολική Εκκλησία διαχειρίζεται αυτή την κατάσταση; Αυτό είναι το τρίτο μέρος του διδακτικού κειμένου με θέμα: « Χειροτονία γυναικών σε αξίωμα ».

Η «Κατήχηση» της Νεοαποστολικής Εκκλησίας μας διδάσκει ότι ο Ιησούς Χριστός «εφοδίασε άμεσα την Εκκλησία του με ένα μόνο αξίωμα, δηλαδή με το αξίωμα του Αποστόλου» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.4). Λίγο πιο κάτω, λέει επίσης: « Στον κύκλο των μαθητών του, ο Ιησούς Χριστός επέλεξε δώδεκα άνδρες για να τους διορίσει στο αξίωμα του Αποστόλου» (Μάρκος 3:13-19· Λουκάς 6:13-16),

(ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.4.2). Συνεπώς, το αποστολικό αξίωμα εκπληρώνει μια καθοριστική λειτουργία για την μορφή και τη σημασία του αξιώματος στους κόλπους της Εκκλησίας. Γι' αυτό πρέπει να τεθεί το ακόλουθο ερώτημα: Ποιες κανονιστικές συνέπειες για το αξίωμα και την Εκκλησία προκύπτουν από το γεγονός ότι ο Ιησούς κάλεσε αποκλειστικά άνδρες στο αποστολικό αξίωμα.

Η εκλογή των δώδεκα Αποστόλων

Αν και ο Ιησούς δεν συμμεριζόταν την επιφύλαξη που είχαν πολλοί από τους συγχρόνους τους προς τις γυναίκες, παρόλο που οι γυναίκες τον ακολουθούσαν και υποστήριζαν τους μαθητές, για Αποστόλους επέλεξε μόνον άνδρες. Τα Ευαγγέλια του Ματθαίου, του Μάρκου και του Λουκά – δηλαδή τα συνοπτικά Ευαγγέλια – καταγράφουν την θέσπιση των μαθητών, ως Αποστόλων (Ματθαίος 10:1-4· Μάρκος 3:13-19· Λουκάς 6:13-16).

Στο ερώτημα γιατί, κατά τη διάρκεια της ζωής εδώ στην γη, ο Ιησούς επέλεξε μόνον άνδρες ως Απόστολους του, η απάντηση μπορεί να δοθεί κατ' αρχάς από την τυπολογική σημασία του αριθμού δώδεκα. Επειδή οι Πατριάρχες του Ισραήλ ήταν άνδρες και στο μέτρο αυτό, ήταν απαραίτητο να δημιουργηθεί ένας παραλληλισμός μεταξύ αυτών και των «πατέρων» του νέου παγκόσμιου λαού του Θεού, δηλαδή των δώδεκα Αποστόλων.

Μπορούμε ωστόσο να ορίσουμε και πρακτικούς λόγους για την εκλογή ανδρών, σε σχέση με την κοινωνική κατάσταση της εποχής. Επειδή η οδηγία για το κήρυγμα του Ευαγγελίου είχε, τρόπος του λέγειν, την αυτόματη συνέπεια της ανάγκης να ανατεθεί το αξίωμα στους άνδρες και αυτό επειδή ο Ιησούς είχε ρητά διατάξει τους Αποστόλους την στιγμή που τους απέστειλε: «Σε δρόμο εθνών μη πάτε, και μέσα σε πόλη Σαμαρειτών μη μπειτε» (Ματθαίος 10:5). Έτσι, στη δραστηριότητά τους, έπρεπε να περιορίζονται στον εβραϊκό λαό και φυσικά επίσης – όπως το έκανε εκείνος και όπως συνηθιζόταν μέχρι τα μέσα του πρώτου αιώνα – να διακηρύττουν το νέο της εγγύτητας της βασιλείας του Θεού στις Συναγωγές (Μάρκος 1:39· 6:1-6· Πράξεις των Αποστόλων 13:14· 17:17). Στην λατρευτική πράξη της Συναγωγής όμως, μόνον άνδρες μπορούσαν να συμμετέχουν· μόνον αυτοί είχαν το δικαίωμα να διαβάζουν τις Άγιες Γραφές και να τις εξηγούν. Στο πλαίσιο των εβραϊκών κοινοτήτων, οι γυναίκες δεν μπορούσαν να τα κάνουν όλα αυτά.

Το ζήτημα των χαρακτηριστικών

Εάν αποποιηθούμε μια σύγχρονη ιστορική ή ιστορική-σωτηριολογική ταξινόμηση της εκλογής από τον Ιησού, των ανδρών για να γίνουν Απόστολοι, δεν θα μπορούσαμε, με τον ίδιο τρόπο, να απαιτήσουμε, το αποστολικό αξίωμα να αποτελείται μόνον από άνδρες, αλλά και με τον ίδιο τρόπο μόνον από Εβραίους; Τότε θα έπρεπε να υπάρχουν μόνον δώδεκα άνδρες και όχι περισσότεροι.

Η προσωπική ενασχόληση με το αξίωμα του Αποστόλου από τον δέκατο ένατο αιώνα, θα ήταν επίσης αμφισβητήσιμη, από τη στιγμή που ο Ιησούς

απαιτούσε από εκείνους που επιλέχθηκαν τότε να είναι Απόστολοι, «να είναι μαζί του» (Μάρκος 3:14), δηλαδή θα έπρεπε να τον συνοδεύουν στις περιπλανήσεις του στην Παλαιστίνη.

Αν αυτή η απαίτηση ήταν επίσης χαρακτηριστικό της αληθινής αποστολικότητας, ο Παύλος δεν θα μπορούσε πλέον να είναι αληθινός Απόστολος. Ο ίδιος ο Ιησούς δεν δικαιολόγησε την επιλογή του. Δεν είναι επομένως δυνατόν να εξαχθούν κανονιστικά συμπεράσματα για την Εκκλησία.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Τον Μάιο του 2021, η Γενική Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας αποφάσισε: «Σύμφωνα με την μαρτυρία της Καινής Διαθήκης, ο Ιησούς κάλεσε μόνον άνδρες ως Αποστόλους. Σε αυτούς εμπιστεύθηκε τη διεύθυνση της Εκκλησίας. Δεν γνωρίζουμε καμία δήλωση του Ιησού σχετικά με το αν ένα αξίωμα μπορεί επίσης να ανατεθεί σε μια γυναίκα, στους κόλπους της Εκκλησίας του. Τα λόγια και τα έργα του Ιησού δεν επιτρέπουν να συμπεράνουμε διαφορετικά αν ήταν δυνατή ή όχι, μια χειροτονία γυναικών. Η απόφαση ανήκει στον υπεύθυνο του αποστολικού αξιώματος για το εκκλησιαστικό δίκαιο, κάτω από την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος».

Ιστορία αποστολικών γυναικών διακόνων

Στους κόλπους των Αποστολικών-Καθολικών, καθώς και των Νεοαποστολικών κοινοτήτων, υπήρχαν γυναίκες που εργάζονταν ως διακόνισσες. Στους κόλπους της Αποστολικής-Καθολικής κοινότητας, οι διακόνισσες ήταν ευλογημένες για το αξίωμά τους από τους αγγέλους, δηλαδή, από τους καθοδηγητές της κοινότητας. Δεν ήταν χειροτονημένες από ένα Απόστολο.

Είναι πιθανόν να μην υπήρχε χειροτονία γυναικών στο αξίωμα του διακόνου, ούτε και στις Νεοαποστολικές κοινότητες, αλλά και σε αυτές επίσης υπήρχε κάποια ιδιαίτερη ευλογία. Δεν ξέρουμε ποιος ακριβώς έδινε αυτή την ευλογία. Μέχρι τη δεκαετία του 1950, αυτές οι γυναίκες διάκονοι εργάζονταν στους κόλπους των κοινοτήτων, κυρίως για την εκτέλεση ποιμαντικών και φιλανθρωπικών καθηκόντων. Στην έκδοση «Ερωτήσεις και Απαντήσεις», που δημοσιεύθηκε το 1992, δεν αναφέρεται πλέον το αξίωμα της γυναίκας διακόνου.

Χωρίς δογματική αιτιολόγηση

Στη συνέχεια, το ζήτημα της χειροτονίας των γυναικών σε αξίωμα, αντιμετωπίστηκε με μεγάλη εγκράτεια. Σε μια «Κοινοποίηση του Πρωταποστόλου», που δημοσιεύθηκε το 1999 – επομένως κατά την

Φωτογραφία: JenkoAltaman - stock.adobe.com

υπηρεσιακή άσκηση του Πρωταποστόλου Φερ – σχετικά με τον «καθορισμό του αξιώματος», βρίσκονται στην τελική πρόταση, η ακόλουθη συνοπτική παρατήρηση: «Στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησία, οι γυναίκες δεν ασκούν πνευματικές λειτουργίες. Σε αυτό, η Εκκλησία προσανατολίζεται στο πρότυπο του Ιησού και ξέρει ότι είναι σε συμφωνία με τις διακηρύξεις της Αγίας Γραφής».

Στα χρόνια που ακολούθησαν, οι Πρωταπόστολοι Φερ και Λέμπερ, αρκέστηκαν στο να υποδείξουν ότι η χειροτονία των γυναικών παρέμενε ακόμη ένα άλυτο ζήτημα. Δεν υπήρξε, θεολογικά τεκμηριωμένη στην αποστολικότητα, επίσημη δήλωση σχετικά με το θέμα των γυναικών με αξίωμα.

Ο ρόλος στο παρόν και στο μέλλον

Στην εποχή μας, οι γυναίκες δραστηριοποιούνται με διάφορους τρόπους, στους κόλπους της Εκκλησίας. Παραδίδουν μαθήματα στο κυριακάτικο σχολείο ή στο προπαρασκευαστικό σχολείο της Κυριακής, μαθήματα θρησκευτικών ή μαθήματα Κατήχησης και δραστηριοποιούνται κοντά στη νεολαία. Πρόκειται εδώ για δραστηριότητες όπου αναγγέλλεται και επεξηγείται το Ευαγγέλιο. Ψάλλουν σε χορωδίες μαζί με χειροτονημένους ή και μη, άνδρες και εκφράζουν έτσι τον έπαινο, την λατρεία και τις προσευχές διαμέσου της ποίησης και των βιβλικών κειμένων. Κάτω από αυτή την έννοια, εμφανίζεται εδώ μια εξέλιξη που θέτει τέλεια το ζήτημα της χειροτονίας των γυναικών.

Το ζήτημα της απόδοσης υπηρεσιακών εξουσιών στις γυναίκες τίθεται επίσης λόγω της διδασκαλίας, σύμφωνα με την οποία άνδρες και γυναίκες καλούνται εξίσου στην ποιότητα των πρώτων καρπών ή στο βασιλικό ιερατείο και ότι όλοι θα λάβουν ένα νέο σώμα, παρόμοιο με αυτό του αναστημένου Κυρίου.

Το «βασιλικό ιερατείο» θα βασιλεύσει μαζί με τον Χριστό και θα διακηρύξει το Ευαγγέλιο. αυτή η εσχατολογική κλήση, που ισχύει για το μέλλον, υποδηλώνει την ιδέα ότι άνδρες και γυναίκες μπορούν από τώρα να υπηρετήσουν για τη σωτηρία του πλησίον, μεταξύ άλλων και μέσω της δύναμης και της υπηρεσιακής εξουσίας ενός αξιώματος.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Μέχρι το πρώτο μισό του εικοστού αιώνα, είχε ανατεθεί σε γυναίκες το αξίωμα του διακόνου. Χωρίς κάποια δικαιολογία, έπαψε στη συνέχεια να υφίσταται. Σήμερα οι γυναίκες εκτελούν λειτουργίες διδασκαλίας και καθοδήγησης για νέους και νέες στους κόλπους της Εκκλησίας. Το ζήτημα της χορήγησης υπηρεσιακών εντολών και σε γυναίκες επίσης, τίθεται ενόψει της πεποίθησης ότι άνδρες και γυναίκες καλούνται εξίσου στην ποιότητα των πρώτων καρπών και επομένως στο βασιλικό ιερατείο.

Θεολογική αξιολόγηση

Εάν θεωρήσουμε τις μαρτυρίες της Καινής Διαθήκης κάτω από το πρίσμα της υπηρεσιακής εξουσίας και εντολής, μπορούμε να διαπιστώσουμε ότι δεν ασχολούνται με το θέμα της υπηρεσιακής εξουσίας και ότι παρέχουν ελάχιστα επιχειρήματα που να εξηγούν το γιατί οι γυναίκες δεν μπορούν να λάβουν αυτή την εξουσία.

Οι λίγες εχθρικές δηλώσεις, που βρίσκονται κυρίως στις ποιμαντικές Επιστολές, αναφέρονται στις διάφορες δραστηριότητες στους κόλπους της κοινότητας και έτσι εντάσσονται στο πλαίσιο που ορίζεται ως υπηρεσιακή εντολή στο Νεοαποστολικό καθορισμό του πνευματικού αξιώματος. Η δραστηριότητα στους κόλπους της κοινότητας είναι, στις ποιμαντικές Επιστολές, απαγορευμένη στις γυναίκες, χωρίς να υπάρχει κάποια εξήγηση, γιατί δεν μπορεί να τους ανατεθεί ένα αξίωμα. Επομένως, το πρόβλημα της υπηρεσιακής εξουσίας δεν αντιμετωπίζεται, ούτε ρητά ούτε σιωπηρά, στο πλαίσιο της Καινής Διαθήκης.

Αυτό επίσης, οφείλεται βεβαίως στο γεγονός ότι η Καινή Διαθήκη, σε γενικές γραμμές δεν κάνει λεπτομερείς δηλώσεις σχετικά με τη διδασκαλία και το δόγμα. Στην καλύτερη περίπτωση, υπάρχουν νύξεις σχετικά με την Αγία Τριάδα, τον καθορισμό των μυστηρίων, την Εκκλησία και το αξίωμα. Η ανάπτυξη των δογματικών θέσεων, επάνω σε αυτά τα θέματα, ξεκίνησε μόλις τον δεύτερο αιώνα, δηλαδή στην μετά την Καινή Διαθήκη εποχή.

Καμία διαφορά εν Χριστώ

Η θεολογική αιτιολόγηση για την χειροτονία των γυναικών σε πνευματικό αξίωμα δεν μπορεί, παρά να είναι ανθρωπολογική (δηλαδή θεμελιωμένη στην φύση του ανθρώπου) και σωτηριολογική (θεμελιωμένη στην ανάγκη του για σωτηρία). Η ομοιότητα του ανθρώπου με τον Θεό είναι – αυτό πρέπει πλέον να είναι ξεκάθαρο – το ερμηνευτικό κλειδί στο ζήτημα της αιτιολόγησης της χειροτονίας των γυναικών. Η ομοίωση του ανθρώπου με τον Θεό απευθύνεται στην θεμελιώδη σχέση του ανθρώπου με τον Θεό και τη σχέση του Θεού με τον άνθρωπο. Ο άνδρας και η γυναίκα είναι εξ ίσου όμοιοι με την εικόνα του Θεού, επομένως αναφέρονται απευθείας στον ίδιο τον Θεό.

Ανθρωπολογικά, αυτό σημαίνει: Ο άνδρας και η γυναίκα, η γυναίκα και ο άνδρας είναι ίσης αξιοπρέπειας και έχουν λάβει την ίδια αποστολή από τον Θεό. «Ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο σύμφωνα με την εικόνα του, τον γέμισε ζωντάνια και τον έκανε επίσης να συμμετέχει σε θεϊκές ιδιότητες όπως, η αγάπη, η προσωπικότητα, η ελευθερία, η λογική και η αθανασία» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 3.3.2). Παρόλο που ο άνδρας και η γυναίκα είναι από την προέλευσή τους τέλεια πλάσματα του Θεού, η πτώση στην αμαρτία τους έβλαψε εξίσου, ώστε να επιβαρύνονται από το προπατορικό αμάρτημα και την προδιάθεση για αμαρτία. Τόσο ο άνδρας, όσο και η γυναίκα είναι αμαρτωλοί και έχουν εξίσου ανάγκη την ελεήμονα φροντίδα και την λύτρωση του Θεού. Επομένως, η γυναίκα και ο άνδρας έχουν την ίδια σωτηριολογική ανάγκη.

Η προσοχή του Θεού στον πεσμένο άνθρωπο αφορά και τους δύο: Ο Ιησούς Χριστός πέθανε το ίδιο για τους άνδρες και τις γυναίκες και η σωτηρία που απέκτησε είναι κοινή και για τους δύο. Εάν οι άνθρωποι μπορούν να λάβουν τη σωτηρία, ανεξάρτητα από το φύλο τους, μπορούν να συμμετέχουν επίσης στην μετάδοση της σωτηρίας – στο μέτρο που γίνεται, μέσω του λόγου και των μυστηρίων – ανεξάρτητα από το φύλο τους.

Σύμφωνα με τον Παύλο δεν πρέπει να υπάρχει διαφορά στον Χριστό μεταξύ Ιουδαίων και Εθνικών ούτε μεταξύ σκλάβων και ελεύθερων ή μεταξύ ανδρών και γυναικών (Γαλάτες 3:28). Η συμμόρφωση της αρχής προς τον Χριστό, που αναφέρεται εδώ από τον Απόστολο, πρέπει να τονιστεί ως αρχή και θεμέλιο της

Εκκλησίας και της μετάδοσης της σωτηρίας. Πρέπει επίσης να έχουμε κατά νου ότι ο αναστημένος Ιησούς δεν είναι, ούτε άνδρας ούτε γυναίκα, επειδή σύμφωνα με ένα λόγο του Ιησού, οι αναστημένοι δεν έχουν το χαρακτηριστικό της σεξουαλικότητας (Μάρκος 12:25).

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Οι μαρτυρίες της Καινής Διαθήκης που αντιτίθενται στη συμμετοχή των γυναικών στην θεία λειτουργία και στη ζωή της κοινότητας δεν παρέχουν μια έγκυρη θεολογική αιτιολόγηση επάνω σε αυτό. Τα περισσότερα από αυτά τα κείμενα έχουν ένα απόλυτα πραγματιστικό χαρακτήρα και συνδέονται με την εποχή τους. Φαίνεται ότι μια θεολογική αιτιολόγηση για την χειροτονία γυναικών σε πνευματικό αξίωμα, μπορεί να είναι μόνον ανθρωπολογική (δηλαδή θεμελιωμένα στην φύση του ανθρώπου) και σωτηριολογική (θεμελιωμένη στην ανάγκη για σωτηρία).

Ίση αξία και ίση αξιοπρέπεια μπροστά στον Θεό, καμία δήλωση από τον Ιησού Χριστό και αντιφάσεις στις αποστολικές Επιστολές: Αυτό είναι το συμπέρασμα της βιβλικής απογραφής. Ποια είναι τα δογματικά συμπεράσματα που εξάγει από όλα αυτά η Νεοαποστολική Εκκλησία; Αυτό θα είναι το αντικείμενο του επόμενου και τελευταίου διδακτικού κειμένου με θέμα την «χειροτονία των γυναικών».

Φωτογραφία: 1StunningART - stock.adobe.com

Εκδότης: Zan Luk Σνάιντερ, Überlandstrasse 243, 8051 Ζυρίχη (Ελβετία)
 Εκδόσεις: Friedrich Bischoff, Frankfurter Str. 233, 63263 Neu-Isenburg (Γερμανία)
 Υπεύθυνος συντάκτης: Σιμόν Χέινιγκερ –
 Μετάφραση στα Ελληνικά: Δελατόλας Ελευθέριος, Εκτύπωση: <http://preprint.gr/>

Το Μαλάουι χτυπημένο από μια καταστροφική καταιγίδα

Καταστροφή, απώλεια κατοικιών, λιμός: Ο κυκλώνας «Φρέντι» δεν έπληξε καμία άλλη χώρα τόσο σκληρά, όσο το Μαλάουι. Σε εξέλιξη βρίσκονται ανθρωπιστικές δράσεις, εκ μέρους επίσης και Νεοαποστολικών Οργανώσεων. Ποιες είναι οι ανάγκες; Ο Απόστολος Περιφέρειας Κουμπούμπα Σόκο πήγε επί τόπου για να πληροφορηθεί σχετικά.

Ήταν ο μεγαλύτερος σε διάρκεια κυκλώνας που παρατηρήθηκε ποτέ: Εμφανίστηκε στο τέλος του Ιανουαρίου στα ανοικτά της Αυστραλίας, ο κυκλώνας «Φρέντι» έπληξε τη Νοτιοανατολική Αφρική στις 24 Φεβρουαρίου, προκαλώντας καταστροφές μέχρι τις 15 Μαρτίου, ουσιαστικά πάνω από την Μαδαγασκάρη, του Μαλάουι και της Μοζαμβίκης.

Επάνω από το Νότιο Μαλάουι η τροπική καταιγίδα σχημάτισε ένα κύκλο με τεράστιες βροχοπτώσεις. Κατά τη διάρκεια των χειρότερων 48 ωρών, έπεσε τόση πολλή βροχή που κανονικά πέφτει σε έξι μήνες. Οι συνέπειες ήταν πλημμύρες και κατολισθήσεις, που κατέστρεψαν κοινότητες, χωράφια και βοσκοτόπια. Δεκατέσσερις περιφέρειες επηρεάστηκαν, δηλαδή, η μισή χώρα σχεδόν.

Εξαρτώμενοι από την βοήθεια

Επίσημα καταγράφηκαν περίπου 700 θάνατοι. Υπάρχουν 500 αγνοούμενοι. Αρκετές εβδομάδες μετά την καταστροφή, υπήρχαν ελάχιστες ελπίδες να βρεθούν επιζώντες. Περίπου 660 000 άνθρωποι έχασαν τα σπίτια τους και ζουν σε προσφυγικούς καταυλισμούς. Αυτά είναι που αναφέρει το UN OCHA, το Γραφείο του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για το Συντονισμό Ανθρωπιστικών Υποθέσεων.

Ο Απόστολος Περιφέρειας Κουμπούμπα Σόκο επισκέφτηκε τις πληγείσες περιοχές

Περισσότεροι από 1,1 εκατομμύριο, των περίπου 20 εκατομμυρίων κατοίκων του Μαλάουι εξαρτώνται από την ανθρωπιστική βοήθεια. Πραγματικά, οι όγκοι βροχής πλημμύρισαν εκατοντάδες χιλιάδες εκτάρια γεωργικής γης, σκότωσαν δεκάδες χιλιάδες ζώα, καταστρέφοντας έτσι τα μέσα επιβίωσης των κατοίκων. Καθώς τα αποθέματα γλυκού νερού και οι εγκαταστάσεις υγιεινής καταστράφηκαν σε πολλά σημεία, υπάρχουν πλέον φόβοι για μια νέα επιδημία χολέρας.

Εδώ και πολύ καιρό έχουν τεθεί σε εφαρμογή ανθρωπιστικές φράσεις και προγράμματα έκτακτης ανάγκης. Γειτονικές χώρες όπως η Ζάμπια, η Τανζανία και η Νότια Αφρική έστειλαν ομάδες βοήθειας και υλικά πρώτης ανάγκης. Συχνά όμως, οι δρόμοι επικοινωνίας είναι επίσης κατεστραμμένοι και είναι δύσκολη η προσέγγιση σε άτομα που βρίσκονται σε ανάγκη.

Χώρες της Ευρώπης και της Βόρειας Αμερικής, καθώς και τα Ηνωμένα Έθνη και η Παγκόσμια Τράπεζα έχουν αποδεσμεύσει δεκάδες εκατομμύρια δολάρια σε κεφάλαια υποστήριξης. Αλλά η ΟCHA του ΟΗΕ εκτιμά ότι θα χρειαστούν τουλάχιστον 116 εκατομμύρια δολάρια.

Συγκεκριμένα, επί τόπου

Οι Νεοαποστολικές ανθρωπιστικές οργανώσεις NAK-karitativ (Γερμανία) και NACRO (Ζάμπια/Μαλάουι) προσχώρησαν επίσης στον αριθμό των οργανώσεων ανθρωπιστικής βοήθειας. Για το σκοπό αυτό, δημιουργήθηκε ειδικά ένας έρανος. Το δίδυμο αυτό παρέχει είδη πρώτης ανάγκης σε περίπου 6 000 πρόσωπα στις περιφέρειες Μπλαντάιρ (Blantyre) και

Παλόμπ (Phalombe). Η διανομή τροφίμων, σκευών υγιεινής, κουνουπιέρων σε καταλύματα έκτακτης ανάγκης, γίνεται σε συντονισμό με άλλες τοπικές οργανώσεις.

Επιπλέον, κοινότητες της Ζάμπια, της οποίας η εκκλησιαστική Περιφέρεια περιλαμβάνει επίσης και το Μαλάουι, ενεργοποιήθηκαν επίσης. Κυρίως έκαναν δωρεές ενδυμάτων, τροφίμων και φαρμάκων. Αυτό αναφέρει η διοίκηση της Εκκλησίας μετά από αίτημα του «nac.today».

Επίσκεψη του Αποστόλου Περιφέρειας στους πληγέντες

Πώς αντιμετωπίζουν επιτόπου οι κάτοικοι την κατάσταση; Και τι χρειάζονται περισσότερο; Ο Απόστολος Περιφέρειας Κουμπούμπα Σόκο επιθύμησε να έχει προσωπική άποψη επάνω σε αυτό το θέμα. Από τις 28, έως τις 31 Μαρτίου, πήγε αρχικά στην πόλη Ζόμπα και κατόπιν στην πόλη Τσιλόμπουε (Chilobwe), στην περιφέρεια Μπλαντάιρ.

Εκεί έμαθε ότι είχαν καταστραφεί εκκλησίες. Αλλά, πριν απ' όλα ο Απόστολος Περιφέρειας συνομίλησε με αδελφούς και αδελφές που είχαν χάσει αγαπημένα πρόσωπα ή τα προς το ζην, από την καταστροφή. Και μπόρεσε έτσι να πάρει μια ιδέα για την τρέχουσα κατάσταση των επειγουσών αναγκών.

Μετά την επιστροφή του στην έδρα της Εκκλησίας στην Λουσακά (Ζάμπια), ξεκίνησαν οι αντίστοιχες δωρεές. Τρόφιμα, ενδύματα, οικιακά είδη και κουβέρτες αποτέλεσαν τις αποστολές που ο Απόστολος Περιφέρειας Σόκο είχε προγραμματίσει να συνοδεύσει στο Μαλάουι, λίγες ημέρες αργότερα.

Ανθρωπιστικές δωρεές καθ' οδόν προς τους πληγέντες από την καταστροφή

Χαρμόσινα νέα από όλο τον κόσμο

Επανενώσεις μετά από μια παύση που επέβαλε η πανδημία, αλυσίδα επετειακών εκδηλώσεων και μια Ημέρα Νεολαίας πλήρης από γνώση της πίστης – αυτά είναι μερικά φλας μπακ από Νεοαποστολικές κοινότητες σε όλο τον κόσμο.

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Φιλιππίνων

Κατά την επίσκεψη του Αποστόλου Περιφέρειας Έντι Ισνουγκρόχο (δεξιά) στην επαρχία του Ανατολικού Νέγκρος, δεν μπόρεσαν να εισέλθουν στην εκκλησία όλοι οι αδελφοί και οι αδελφές

Ώρες πορείας και μια κατάμεστη εκκλησία

Για σχεδόν τρία χρόνια, ο Απόστολος Περιφέρειας Έντι Ισνουγκρόχο δεν μπορούσε να μεταβεί στην επαρχία του Ανατολικού Νέγκρος, στις Φιλιππίνες. Η πανδημία του κορωνοϊού τον είχε εμποδίσει να είναι παρών επί τόπου για να εξασφαλίσει την ποιμαντική φροντίδα των εκεί αδελφών και να τελέσει θείες λειτουργίες. Η χαρά ήταν ακόμη μεγαλύτερη όταν ο Απόστολος Περιφέρειας πέρασε οκτώ ημέρες εκεί, συνοδευόμενος από τους Αποστόλους Σαμουήλ Τανζατικό και Ζίγκφριντ Κατάν. Τέλεσε θείες λειτουργίες, μίλησε με αδελφούς και αδελφές και συμμετείχε σε οργανωτικές συναθροίσεις.

Στις 5 Φεβρουαρίου, ο Απόστολος Περιφέρειας Ισνουγκρόχο επισκέφτηκε την κοινότητα Ταγιασάν Πομπλασιόν (Tayasan Poblacion), όπου είχαν συναθροιστεί τόσα πολλά παιδιά του Θεού, που τελικά, πολλά παρέμειναν έξω από την εκκλησία. Στο Τζιμαλαλούντ (Jimalalud), ορισμένοι πιστοί περπάτησαν για πολλές ώρες, για να μπορέσουν να συμμετάσχουν στην θεία λειτουργία, στις 8 Φεβρουαρίου. Στις 12 Φεβρουαρίου, ο Απόστολος Περιφέρειας τέλεσε την τελική θεία λειτουργία, στην κεντρική εκκλησία της Ντουμαγκέτ (Dumaguete).

Μαθαίνοντας την αυτοπροστασία

Για τη συνάντησή τους, στις αρχές του χρόνου, τέλος Ιανουαρίου, οι ηλικιωμένοι και τα μοναχικά πρόσωπα της Περιφέρειας του Κέμπτεν (Γερμανία),

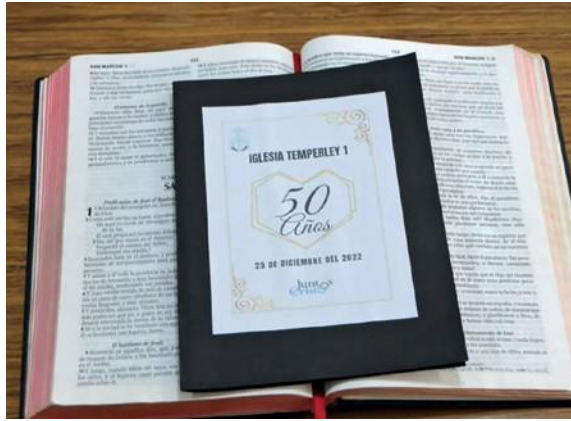

Φωτογραφία: Ν.Ε. Νοτίος Γερμανίας

Συνάντηση ηλικιωμένων στο Κέμπτεν (Allemagne) – χαρούμενοι με καφέ και γλυκό

προσκάλεσαν ένα ανώτερο σύμβουλο της αστυνομίας για να πληροφορηθούν σχετικά με τις υπάρχουσες απάτες. Ο σύμβουλος τους έδωσε να ακούσουν τηλεφωνικές συνομιλίες που υπογράμμιζαν την απόφασιστικότητα των εγκληματιών να χρησιμοποιούν τα θύματά τους για να τους αποσπάσουν κοσμήματα, οικονομίες και τιμαλφή. Ο αστυνόμος ενημέρωσε τους παρευρισκόμενους για τις κλήσεις-σοκ, τα κόλπα με τα εγγόνια και τις υποσχέσεις για κέρδη, κατόπιν τους έδειξε μια αληθινή επαγγελματική αστυνομική κάρτα, για να μπορούν, αν χρειαστεί, να αναγνωρίσουν μια ψεύτικη. Στη συνέχεια μοιράστηκαν καφέ και γλυκό. Σε ένα φιλικό διάλειμμα, αντάλλαξαν κάποιες επιπλέον συμβουλές.

Πέντε κοινότητες στη Νότια Αμερική γιόρτασαν τα 25, 40 και 50 χρόνια ύπαρξής τους

Πέντε επέτειοι σε ένα μήνα

Τον Δεκέμβριο, τουλάχιστον πέντε κοινότητες εόρτασαν την επέτειο της ίδρυσής του στη Νότια Αμερική. Οι κοινότητες Λα Καλέρα και Σουρίγκες, στην Αργεντινή, υπάρχουν εδώ και 25 χρόνια. Στις 17 Δεκεμβρίου ο Απόστολος Νέστορ Μαντζέλι (Néstor Manzelli) πήγε στην Λα Καλέρα για να εορτάσει με την κοινότητα τα παρελθόντα και τα επερχόμενα χρόνια. Ο Απόστολος Κλαούντιο Βιντέλα (Claudio Videla) επισκέφτηκε την κοινότητα Σουρίγκες κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας των Χριστουγέννων. Αλμπουμ φωτογραφιών και ένα βιβλίο υπογραφών κατέστησαν δυνατή τη διατήρηση αυτών των αναμνήσεων.

Όσο για την κοινότητα Κέρρο (Cerro), στην Ουρουγουάη, μπόρεσε να γιορτάσει 40 χρόνια ύπαρξης. Με τον επίσκοπο Φερνάντο Μεντά (Fernando Mendá), 55 πιστοί εόρτασαν αυτή την ιδιαίτερη ημέρα της εκκλησιαστικής της ιστορίας.

Δύο κοινότητες εόρτασαν μισό αιώνα ύπαρξης: Κέρρο Καρμέλο (Ουρουγουάη) και Τεμπέρλεϋ 1 (Temperley 1) (Αργεντινή). Ο επίσκοπος Φερνάντο Μεντά εόρτασε αυτή την ιδιαίτερη ημέρα με τους αδελφούς και τις αδελφές της κοινότητας του Κέρρο Καρμέλο στις 17 Δεκεμβρίου. Ο Απόστολος Πάμπλο Μπάσσο (Pablo Basso) μετέβη στο Τεμπέρλεϋ 1, τα

Χριστούγεννα για την επετειακή θεία λειτουργία. Οι αδελφοί και οι αδελφές είχαν μια φανταστική ιδέα για δώρο: Οι συμμετέχοντες στην θεία λειτουργία έλαβαν ένα μικρό καρβέλι γλυκό ψωμί για να το πάρουν στο σπίτι τους.

Ένας διασκεδαστικός διαγωνισμός μάθησης

Περίπου 450 νέοι και νέες συναθροίστηκαν στις 10 Δεκεμβρίου στο Πιντεγκουμαχούν Pindegumahun (Σιέρα Λεόνε) για μια Ημέρα Νεολαίας. Ο Απόστολος Φρίμαν Μπομπ Σαϊντού (Freeman Bob Saidu) τέλεσε την θεία λειτουργία για τη νεολαία έχοντας ως βάση τον λόγο από τον Ιωάννη 14:6 : «Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εγώ είμαι ο δρόμος, και η αλήθεια, και η ζωή· κανένας δεν έρχεται στον Πατέρα, παρά μόνον διαμέσου εμού». Μετά την θεία λειτουργία, οι συμμετέχοντες συνέχισαν να επωφελούνται από ένα ποικίλο πρόγραμμα που περιελάμβανε βιβλική διδασκαλία, ένα σεμινάριο επάνω στην Κατήχηση με θέμα «Ο Τριαδικός Θεός» και κάποιους διαγωνισμούς βιβλικής γνώσης, καθώς και ύμνους. Οι νέοι της φιλοξενούσας κέρδισαν και τους δύο διαγωνισμούς, αλλά και οι υπόλοιποι συμμετέχοντες είχαν την χαρά να βραβευθούν. Στη συνέχεια, οι συμμετέχοντες έλαβαν και το τελευταίο τεύχος του «Community», που είχαν φέρει τα αξιώματα.

Μεγάλη χαρά στο Πιντεγκουμαχούν, Σιέρα Λεόνε κατά την Ημέρα Νεολαίας

■ Φωτογραφία: Mirco Ulfers

■ Φωτογραφία: Daniel Rudolph

■ Φωτογραφία: Oliver Rütten

■ Φωτογραφία: Frank Schuldt

■ Φωτογραφία: Oliver Rütten

Τα φώτα της δημοσιότητας επάνω στη ζωή της κοινότητας

«nac.photos» – Αυτό είναι το όνομα μιας νέας προσφοράς μέσων από τη Διεθνή Νεοαποστολική Εκκλησία. Και αυτή είναι επίσης η διεύθυνση της ιστοσελίδας της στο Διαδίκτυο. Ο ιστότοπος δείχνει πως μπορεί να είναι κάποιος ιεραπόστολος με μια κάμερα.

Δεν λείπουν οι λόγοι: Βαπτισμένοι και παντρεμένα ζευγάρια, όσοι εορτάζουν τα γενέθλιά τους και εκείνοι που τους συγγαίρουν, αξιώματα που πρόκειται να χειροτονηθούν και αξιώματα σε ηρεμία, μουσικοί, μέλη χορωδίας και διευθυντές χορωδιών. Και φυσικά, τα συναισθήματα που αισθανόμαστε στην κοινότητα: Χαρά, συγκίνηση, βάθος και εγκαρδιότητα.

Ωστόσο, η θεία λειτουργία είναι μια συνάντηση με τον Θεό. Αυτό έχει να κάνει με το στοχασμό και τον εξαγιασμό που ανθίζουν καλύτερα μέσα στη σιωπή. Και αυτό, δημιουργεί επίσης προσωπικές στιγμές, οι οποίες επιθυμούμε να είναι προστατευμένες. Ένας φωτορεπόρτερ που περνά με μεγάλη ταχύτητα μπορεί γρήγορα να γίνει ανασταλτικός παράγοντας και επομένως πηγή ενόχλησης.

Είναι σωστή η χρησιμοποίηση της φωτογραφικής μηχανής στην εκκλησία; Σίγουρα όμως: «Οι εικόνες

αποτελούν μέρος της εργασίας των δημοσίων σχέσεων». Και: «Η εργασία των δημοσίων σχέσεων είναι ένα ιεραποστολικό έργο». Έτσι το αναφέρει ο ιστότοπος «nac.photos», που είναι πλέον προσβάσιμος στο διαδίκτυο. Είναι γεμάτος πληροφορίες για το πως να διαχειριζόμαστε το μεγάλο χάσμα μεταξύ της αποστολής για φωτογραφίες και της ηρεμίας κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας.

Ο θησαυρός από το πεδίο της εμπειρίας

Πηγή αυτής της συγκέντρωσης εμπειρίας είναι ο Όλιβερ Ράτεν (Oliver Rütten): Για περισσότερες από δύο δεκαετίες, τράβηξε χιλιάδες φωτογραφίες σε εκκλησιαστικό πλαίσιο, εκπαιδευσε εκατοντάδες φωτογράφους και παρείχε τις γνώσεις του ως μοντέρ για το «nac.today», το ηλεκτρονικό του βιβλίο «Η φωτογραφία κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας» (Fotografie im Gottesdienst) δημοσιεύθηκε για πρώτη φορά το 2013.

Φωτογραφία: Oliver Rütten

Φωτογραφία: Robert Maier

Φωτογραφία: Oliver Rütten

Φωτογραφία: Keefe Setiaboudi

Φωτογραφία: Jessica Krämer

«Ποια είναι η καλύτερη φωτογραφία σας;»: Αυτό είναι το ερώτημα που έθεσε ο συγγραφέας Όλιβερ Ράτεν στους φωτογράφους, στο εκκλησιαστικό πλαίσιο. Προέκυψαν συγκινητικές ιστορίες γύρω από την θεία λειτουργία και διάφορα γεγονότα.

Πέντε χρόνια αργότερα, η Διεθνής Νεοαποστολική Εκκλησία δημοσίευσε μια πιο διευρυμένη έκδοση και, για πρώτη φορά, μια αγγλική μετάφραση. Ακολούθησε μια ισπανική έκδοση το 2020. Και τώρα οι πληροφορίες αυτές είναι διαθέσιμες και στα γαλλικά – στον τετράγλωσσο ιστότοπο «nac.photos».

Από την πρακτική για εξάσκηση

Από τις προπαρασκευαστικές διαβουλεύσεις μέχρι την επίλυση προβλημάτων που αφορούν την φωτογραφία, μέσω όλων των πιθανών λόγων, είναι μια εργασία του επαγγελματία που απευθύνεται στους επαγγελματίες του χώρου. Jpeg ή Raw; Καλύπτει, τόσο τεχνικά ζητήματα, όσο και τα βασικά στοιχεία της δημιουργίας εικόνων: Από την χρυσή τομή μέχρι το παιχνίδι του φωτός με τη σκιά και τη συμπίεση των εικόνων.

Ωραία όλα αυτά, αλλά και άλλα εξειδικευμένα βιβλία επίσης, μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους, σωστά; Και βέβαια ναι! Ωστόσο, το «nac.photos» δεν αφορά

μόνο την φωτογραφία, αλλά επίσης και την θεία λειτουργία και δίνει πολύ συγκεκριμένες οδηγίες:

- Πως οι προαπαιτούμενες διαβουλεύσεις διασφαλίζουν την ομαλή διεξαγωγή των λειτουργιών.
- Γιατί είναι προτιμότερο να εξελίσσονται όλα με όσο το δυνατόν λιγότερους φωτογράφους.
- Πως ο έξυπνος φωτογράφος καταφέρνει να είναι σχεδόν αόρατος και ούτε καν να ακούγεται.
- Πως οι κάμερες σέβονται τα δικαιώματα και τα συναισθήματα εκείνων που φωτογραφίζονται.
- Γιατί ο χώρος γύρω από το βήμα παραμένει ανέπαφος.
- Όταν μπορούν, συμπεριλαμβάνονται στις φωτογραφίες προσευχές, μυστήρια και ευλογίες.

Διανθισμένη με χιούμορ και προικισμένη με μια πλούσια εμπειρία, η νέα προσφορά μέσω της Διεθνούς Νεοαποστολικής Εκκλησίας βοηθάει όλα τα εμπλεκόμενα πρόσωπα: Τόσο για τον φωτογράφο που θέλει και χρειάζεται καλές φωτογραφίες, όσο και για την κοινότητα που θέλει να ζήσει την θεία λειτουργία – και θέλει αργότερα να έχει αναμνήσεις.

Η Λάουρα Φίσερ (Laura Fischer) (κέντρο) διαθέτει μια φάρμα στην Αφρική (αριστερά) και αισθάνεται πολύ όμορφα στην τοπική κοινότητα (κάτω)

Καλλιεργώντας το μέλλον, κατά προτίμηση στην Αφρική

Από το Τόγκο στην Αυστρία και τανάπαλιν. Η Λάουρα Τζοάννα Φίσερ ζει σε δύο κόσμους. Αρκετές φορές τον χρόνο, η 27χρονη νεαρή γυναίκα μεταβαίνει στην Αφρικανική Ήπειρο για να προωθήσει το έργο της καρδιάς της. Είναι ακόμη ένα εύθραυστο μικρό φυτό που χρειάζεται πολλή φροντίδα.

Η Λάουρα διασχίζει την Κάρα, στο Τόγκο, με το σκούτερ της. Με το λευκό της δέρμα ξεχωρίζει, της ζητούν διαρκώς χρήματα και τα παιδιά την περιτριγυρίζουν. Αλλά, η Λάουρα το έχει πλέον συνηθίσει, διανύει τον δεύτερο χρόνο εθελοντισμού στην οργάνωση «Kinderhilfe Westafrika» (Βοήθεια στα παιδιά Δυτικής Αφρικής). Κάτι άλλο τράβηξε την προσοχή της: Είδε το γνωστό έμβλημα της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Την επόμενη Κυριακή πήγε στην τοπική εκκλησία και διαπίστωσε ότι δεν ταίριαζε μόνο το έμβλημα, αλλά επίσης και τα ωράρια των θείων λειτουργιών.

Ένα χρόνο πριν πάρει το απολυτήριό της, η Λάουρα ήξερε ήδη ότι θα πήγαινε στην Αφρική. Όπως άλλοι, σε αυτή την ηλικία προσελκύνονται από την Αυστραλία ή τη Νέα Ζηλανδία, είναι αυτή η Ήπειρος που την προσέλκυσε. Γι' αυτό και υπέβαλε αίτηση στην οργάνωση «Kinderhilfe Westafrika», η οποία την έστειλε στο Μπενίν. Άρχισε την εθελοντική της υπηρεσία στην Τανγκουιέτα (Tanguiéta), στα βόρεια της χώρας. Εκεί δίδασκε, κυρίως σε ορφανά, σε ένα ιδιωτικό προτεσταντικό σχολείο.

Στην Αφρική, πολλά πράγματα ήταν διαφορετικά από αυτά που είχε συνηθίσει να βλέπει στον τόπο της. Οι εξοχές, ο πολιτισμός, η φτώχεια, αλλά επίσης και η εντατική συγκατοίκηση.

«Η ζωή σε κοινότητες είναι ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα στην Αφρική, επειδή αντιπροσωπεύει επίσης μια ασφάλεια. Η κοινότητα καθιστά τη ζωή πιο ζωντανή και πιο πλούσια», αφηγήθηκε η Λάουρα.

Είχε επίσης την ευκαιρία να συμμετάσχει σε μερικές θείες λειτουργίες στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας και μάλιστα, στην θεία λειτουργία που τέλεσε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ στο Πόρτο Νόβο, την πρωτεύουσα του Μπενίν. «Εζήσα την πίστη μου διαφορετικά εκεί, ίσως πιο βαθιά και συνειδητοποιήσα πόσο σημαντικό είναι να έχεις πίστη στον Θεό!», εξήγησε.

Της άρεσε τόσο πολύ η Αφρική, που δεν ήθελε να επιστρέψει. Και κάπως έτσι επέκτεινε το εθελοντικό της έργο, εργαζόμενη σε ένα ορφανοτροφείο, στο Ταϊακού (Taïacou).

Ανάμεσα σε δύο κόσμους

Με την επιστροφή της στην Γερμανία, η Λάουρα υπέστη ένα πολιτισμικό σοκ. «Είναι δύο τελείως διαφορετικοί κόσμοι», εξήγησε. «Στην αρχή δεν μπορούσα καν να κοιτάξω έξω από το παράθυρο, οδηγώντας. Πάρα πολλά αυτοκίνητα που πήγαιναν πολύ γρήγορα, τεράστια εργοτάξια και γιγάντια κτίρια!». Χρειάστηκε έξι μήνες για συνηθίσει ξανά την Γερμανία. Και ήθελε αμέσως να φύγει. Αλλά, το να κάνεις διακοπές εκεί δεν ήταν το ίδιο. Και να ζεις εκεί; Μάλλον δύσκολο. «Αν και ενσωματώνεσαι όσο το δυνατόν καλύτερα, συνειδητοποιείς ότι πολιτιστική κατανόηση είναι ακόμη διαφορετική. Μερικές φορές μου έλειπε αυτή η εναλλαγή!».

Από την ινδική πασχαλιά στο κτήμα των δέκα εκταρίων

Η Λάουρα επέστρεψε στην Μπουρκίνα Φάσο για την ακαδημαϊκή διατριβή της. Θέμα της ήταν το εξής: «Η ινδική πασχαλιά ως φυσικό εντομοκτόνο στην καλλιέργεια κηπευτικών (για παράδειγμα αγγούρι και κολοκυθάκια)». Έτσι, η Λάουρα συνειδητοποίησε ότι στην Αφρική γίνονταν τα ίδια λάθη, όπως και στην Ευρώπη, στον τομέα της γεωργίας.

«Η Ευρώπη αποτελεί πρότυπο εκεί», αφηγήθηκε η Λάουρα. «Και αντί να αποφεύγουν τα λάθη μας, κάνουν ακριβώς το ίδιο πράγμα». Γι' αυτό ωρίμασε μέσα της η ιδέα να αναπτύξει επί τόπου την βιολογική γεωργία, ενώ τα εδάφη ήταν ακόμη καλά. Μαζί με τον επικεφαλής του έργου Ανάχωμα Έσσο, Ιγκόρ Χαρένγκα (Igor Harenga), Αγόρασε δέκα εκτάρια γης κοντά στο Κομπόγιο (Koboyo), στο Τόγκο, στο οποίο άρχισε να καλλιεργεί μανιόκα, γιαμ, κεχρί, γλυκοπατάτες και πολλά άλλα πράγματα. Το έργο αυτό είναι ο λόγος ζωής της Λάουρα. Αρκετές φορές τον χρόνο, παίρνει το αεροπλάνο από

το Μπρέγκεντζ (Bregenz) (Αυστρία), όπου τώρα εργάζεται σε ένα κατάστημα βιολογικών προϊόντων, για να μεταβεί στην Αφρική, παίρνοντας βιολογικούς σπόρους. Βάζει όλα της τα χρήματα σε αυτό. Στην πραγματικότητα το έργο αυτό εξακολουθεί να επιβιώνει μόνο από δωρεές. Για παράδειγμα, η φιλανθρωπική οργάνωση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στη Νότια Γερμανία, «human aktiv» χρηματοδότησε ένα ηλιακό πηγάδι.

Επιθυμεί την γρήγορη αυτοχρηματοδότηση του έργου – χάρη στην παραγωγή φρούτων και την επεξεργασία τροφίμων, αλλά επίσης και χάρη στον οικότουρισμό, δηλαδή όταν άλλοι άνθρωποι επισκέπτονται την φάρμα της για να μάθουν γι' αυτήν. Τέλος, μακροπρόθεσμος στόχος είναι περισσότεροι άνθρωποι να καλλιεργούν βιολογικά τους καρπούς τους.

Η Εκκλησία παντού σαν το σπίτι

Της αρέσει να συμμετέχει στις θείες λειτουργίες στο Λομέ ή στο Σοκοντέ, τις οποίες καταλαβαίνει αρκετά καλά, καθώς είχε μάθει γαλλικά στο σχολείο. Και αν συμβεί να μην καταλαβαίνει τίποτα, επειδή το κήρυγμα είναι σε τοπικές διαλέκτους, «Απλώς, κάθομαι εκεί. Δεν είναι και τόσο σοβαρό!», λέει. Το λειτουργικό είναι το ίδιο, η πίστη είναι η ίδια και οι ύμνοι είναι ίδιοι επίσης. «Η μόνη διαφορά είναι ότι, συχνά οι ύμνοι ερμηνεύονται στην τοπική γλώσσα και συνοδεύονται από τύμπανα!».

Όταν την ρωτούν που αισθάνεται καλύτερα, απαντά ξεκάθαρα «στην Αφρική». Αλλά, η Ευρώπη προσφέρει καλύτερες ευκαιρίες αναψυχής. «Ο ψυχαγωγικός αθλητισμός δεν υπάρχει ακόμη πραγματικά στην Αφρική. Στις μεγάλες πόλεις, αρχίζει να υπάρχει σιγά, σιγά, αλλά στο χωριό σε κοιτούν περίεργα όταν βγαίνεις έξω με τα αθλητικά σου ρούχα».

Αριστερά: Στην Κρα (Τόγκο), η Λάουρα ξεχωρίζει με το ανοικτόχρωμο δέρμα της. Δεξιά: Η Λάουρα κατά τη διάρκεια της εθελοντικής της υπηρεσίας στην Τανγκουιέτα (Μπενίν)

Εκλιπόντες αδελφοί υπηρεσίας

Σε διάστημα λίγων ημερών, είχαμε δύο πολύ σημαντικές απώλειες για την κοινότητα της Ελλάδας. Την Τετάρτη 27 Σεπτεμβρίου 2023 απεβίωσε στην γενέτειρά του, στο Ντάρμστατ της Γερμανίας, ο Απόστολος σε ηρεμία Χάινς Κροϊσμπέργκερ, ο οποίος υπήρξε ο πρώτος προϊστάμενος στη Νεοαποστολική Εκκλησία της Ελλάδας. Λίγες μέρες αργότερα, το Σάββατο 14 Οκτωβρίου, ξεκίνησε το μεγάλο του ταξίδι για την άλλη όχθη, ο ιερέας σε ηρεμία και αδελφός μας Μαριάνο Ντενάρντο. Θα παραμένουν πάντα ζωντανοί στην μνήμη μας μέχρι τη στιγμή που θα ξανασυναντηθούμε.

Απόστολος Χάινς Κροϊσμπέργκερ

Δυτική Γερμανία. Ο Απόστολος Χάινς Κροϊσμπέργκερ εργάστηκε ως Απόστολος στην Περιφέρεια της Έσσης για δέκα χρόνια. Μετά από μια μακροχρόνια ασθένεια, απεβίωσε την Τετάρτη 27 Σεπτεμβρίου 2023, στην γενέτειρά του, στο Ντάρμστατ.

Την επόμενη ημέρα, ο Απόστολος Περιφερείας Ράινερ Στορκ ενημέρωσε τους Αποστόλους, τους επισκόπους, τους επικεφαλής και τους εκπροσώπους της Περιφέρειας, με εγκύκλιο επιστολή του για τον θάνατο του Αποστόλου σε ηρεμία, Χάινς Κροϊσμπέργκερ. «Οι δυνάμεις του τον εγκατέλειπαν τον τελευταίο καιρό, αλλά η επιστροφή του στον Κύριο, χτες το βράδυ, ήταν αρκετά ξαφνική». Μέχρι πριν μερικές ημέρες, ο Απόστολος μπορούσε να συμμετέχει στις θείες λειτουργίες στην ενορία του, στο Ντάρμστατ, μαζί με τη σύζυγό του Ρενάτε.

Στις 11 Σεπτεμβρίου 2023, ο Απόστολος Χάινς γιόρτασε τα 83^α γενέθλιά του. Λίγες μέρες νωρίτερα, ο Απόστολος Περιφερείας είχε την ευκαιρία να επισκεφτεί το ζευγάρι στο σπίτι του. «Και οι δύο, έφεραν πολλή ευλογία στο περιβάλλον τους», είπε ο Απόστολος Περιφερείας.

Η νεκρώσιμη ακολουθία τελέστηκε την Παρασκευή 13 Οκτωβρίου 2023 στην εκκλησία του Ντάρμστατ, από τον Απόστολο Γκερτ Όπντενπλατς. Μεταδόθηκε ζωντανά μέσω IPTV.

Χειροτονία στο αποστολικό αξίωμα

Ο Χάινς Κροϊσμπέργκερ χειροτονήθηκε Απόστολος το

1996 και εργάστηκε κάτω από αυτό το αξίωμα για δέκα χρόνια στη Νότια περιοχή της Έσσης και φρόντιζε τις Νεοαποστολικές κοινότητες στην τότε εκκλησιαστική Περιφέρεια της Έσσης/Ρηνανίας-Παλατινάτου/Σάαρ/ Χειροτονήθηκε στο αποστολικό αξίωμα από τον Πρωταπόστολο Ρίχαρντ Φερ, στις 14 Ιανουαρίου 1996, στο Μανχάιμ. Στις 7 Μαΐου 2006 συνταξιοδοτήθηκε και τέθηκε σε ηρεμία από τον Πρωταπόστολο Βίλχελμ Λέμπερ.

Γέννηση στη Στουτγάρδη

Ο Χάινς Κροϊσμπέργκερ είδε το φως της ημέρας στις 11 Σεπτεμβρίου 1940 στη Στουτγάρδη-Μπαντ Κάνστατ (Βάδη-Βυρτεμβέργη), βαπτίστηκε στις 22 Σεπτεμβρίου και έλαβε την Αγία Σφράγιση στις 23 Νοεμβρίου 1940 από τον Απόστολο Περιφερείας Γκέοργκ Σαλ. Ο μεγαλύτερος αδελφός του πέθανε σε ηλικία πέντε ετών μετά από μια εγχείρηση σκοληκοειδίτιδας. Πέρασε υπέροχα παιδικά χρόνια μαζί με τον αδελφό του, που γεννήθηκε το 1943, παρόλο που έζησαν στα χρόνια του πολέμου.

Μετά την αποφοίτησή του από το λύκειο, το 1960, σπούδασε μηχανικός βιομηχανίας στο Ντάρμστατ και πήρε το διδακτορικό του το 1969. Από το 1975 έως το 1996, ο Δόκτορας Χάινς Κροϊσμπέργκερ εργάστηκε ως σύμβουλος βιομηχανικής εταιρίας στο Ντάρμστατ. Παντρεύτηκε με την Ρενάτε το 1966 και απέκτησαν δύο κόρες.

Επικεφαλής στην περιφέρεια Ντάρμστατ

Χειροτονήθηκε στο αξίωμα του υποδιακόνου το 1965, στη τότε ενορία του, στο Βόρειο Ντάρμστατ. Μόλις ένα χρόνο αργότερα χειροτονήθηκε ιερέας και τον επόμενο χρόνο ευαγγελιστής κοινότητας. Το 1979, ο Απόστολος Περιφερείας Γκότφριντ Ροκενφέλντερ τον χειροτόνησε ευαγγελιστή περιφερείας για την περιοχή του Ντάρμστατ και από το 1994, έως το 1996 ηγήθηκε της εκκλησιαστικής περιφέρειας του Ντάρμστατ, ως πρεσβύτερος περιφερείας.

Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου εργάστηκε ως επικεφαλής δύο κοινοτήτων. Ντάρμστατ-Αρχάιλγκεν (1971-1980) και Αθήνα, στην Ελλάδα (1976-1984). Την εποχή εκείνη ταξίδευε στην Ελλάδα κάθε δύο με τρεις εβδομάδες περίπου, για να παρέχει ποιμαντική φροντίδα στους πιστούς και να τελεί θείες λειτουργίες.

«Αυτά τα χρόνια με διαμόρφωσαν και άνοιξαν την κατανόησή μου για άλλους πολιτισμούς», έγραψε ο Απόστολος Κροϊσμπέργκερ στην βιογραφία του. Και περαιτέρω: «Η θερμή συνναστροφή με τους αδελφούς και τους ομόπιστους εκεί, παραμένει μέχρι σήμερα».

Εκτός από τις κοινότητες της Νότιας Έσσης, ο Απόστολος Χάινς Κροϊσμπέργκερ ήταν επίσης υπεύθυνος για πολλές χώρες του εξωτερικού, όπως το Βέλγιο, η Μπουρκίνα Φάσο, η Ελλάδα, το Λουξεμβούργο, το Μάλι και ο Νίγηρας. (Από την ιστοσελίδα Της Νεοαποστολικής Εκκλησίας της Δυτικής Γερμανίας)

Τον διαδέχθηκε ο Μπερντ Κομπερστάιν

Το 2006, ο Πρωταπόστολος Λέμπερ χειροτόνησε τον τότε επίσκοπο Μπερντ Κομπερστάιν, ως διάδοχο του Αποστόλου Κροϊσμπέργκερ. Σε ημερία πλέον, εόρτασε την χρυσή επέτειο των γάμων του με τη σύζυγό του Ρενάτε, 2016. Ο Απόστολος Περιφέρειας πλέον, Κομπερστάιν τέλεσε την θεία λειτουργία στο Ντίεμπουργκ, παρουσία πολλών πιστών από τον χώρο που άσκησε το αξίωμά του.

Ιερέας Μαριάνο Ντενάρντο

Ο ιερέας και αδελφός μας Μαριάνο Ντενάρντο γεννήθηκε στις 14 Μαΐου 1943 στην Κωνσταντινούπολη. Ο πατέρας του Αλφρέντο ήταν Ιταλός και η μητέρα του Κωνσταντινιά ήταν Ελληνίδα. Είχε δύο μεγαλύτερες από αυτόν αδελφές, την Λίνα που μένει στην Αθήνα και την Μαίρη που ζει στην Γερμανία. Σε ηλικία ένδεκα ετών έχασε τον πατέρα του και αναγκάστηκε να φύγει από το Καθολικό οικοτροφείο όπου βρισκόταν και να εργαστεί για να βοηθήσει την μητέρα του.

Στα 16 του αποφάσισε να πάει στον Λίβανο σε ένα Καθολικό μοναστήρι, επειδή πάντα είχε την επιθυμία να είναι κοντά στον Κύριο και να τον υπηρετεί. Στο μοναστήρι εκπαιδεύτηκε ως μάγειρας και έτσι εργάστηκε για δέκα χρόνια στην κουζίνα. Όταν ξέσπασε ο πόλεμος στον Λίβανο, τον έστειλαν σε ένα μοναστήρι στα Ιεροσόλυμα όπου εργάστηκε για δέκα ακόμη χρόνια στην κουζίνα. Ο Μαριάνο ζήτησε

Συνεργάστηκε για την Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας

Την εποχή του Πρωταποστόλου Φερ, ο Χάινς Κροϊσμπέργκερ συμμετείχε ενεργά σε διάφορες ομάδες έργου της Διεθνούς Νεοαποστολικής Εκκλησίας, όπως και στην ομάδα «Νεοαποστολική Πίστη», που ανέπτυξε την Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Αν και συνταξιούχος, εργάστηκε εντατικά για τη δημιουργία του βασικού έργου που αφορά τη Νεοαποστολική πίστη. «Ζητήθηκε μέχρι τέλος η σοφή συμβουλή του και η ταπεινή ευθεία φύση του εκτιμήθηκε ιδιαίτερα» γράφει ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ.

να φύγει από το μοναστήρι όταν, η μητέρα του και η αδελφή του μετακόμισαν στην Αθήνα, επειδή ήθελε να τις βοηθήσει.

Εδώ γνώρισε τη Νεοαποστολική Εκκλησία και έλαβε την Αγία Σφράγιση στις 25 Μαρτίου 1984 από τον Απόστολο Περιφέρειας Γκότφριντ Ροκενφέλντερ, μαζί με το αξίωμα του διακόνου. Το 1986 χειροτονήθηκε ιερέας από τον Απόστολο Περιφέρειας Κλάους Σαούρ. Ο ιερέας Μαριάνο μετέβαινε τακτικά στην Θεσσαλονίκη, όπου υπηρετούσε και εκεί, τελώντας την θεία λειτουργία.

Το 1998 υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση ανοικτής καρδιάς. Κατά τη διάρκεια του χειρουργείου υπέστη καρδιακό επεισόδιο και αμέσως μετά εγκεφαλικό. Έτσι, συνταξιοδοτήθηκε σε ηλικία πενήντα ετών, όπως παρ' όλα αυτά, συνέχισε να υπηρετεί ως ιερέας για αρκετά χρόνια ακόμη. (Μπρουνχίλντε Στεκ).

Σάββατο 14 Οκτωβρίου 2023

Πριν μια ώρα έφυγε από τη ζωή ένας μεγάλος Άνθρωπος - το άλφα κεφαλαίο. Ένας Άνθρωπος που αγάπησε πολύ τους ανθρώπους και που δόθηκε σε αυτούς με όλη του την καρδιά. Έκανε πάντα το καλό, χωρίς ποτέ να περιμένει ανταπόδοση. Αγάπησε πολύ τα παιδιά και γινόταν μαζί τους κι εκείνος παιδί. Είχε πάντα να πει μια καλή κουβέντα για όλους και πάντα ήταν με το χαμόγελο στα χείλη. Έζησε δύσκολη ζωή. Τίποτα δεν του χαρίστηκε. Έκανε πάντα μεγάλο αγώνα για να ζήσει. Εργάστηκε σκληρά σε δύσκολες δουλειές, πάντα όμως με χαμόγελο. Αντιμετώπισε ακόμη και την κοροϊδία και μάλιστα πολλές φορές, αλλά εκείνος, ως ένα μεγάλο παιδί που ήταν, δεν έδινε ποτέ σημασία.

Όλους μας αγάπησε και πάντα στεκόταν δίπλα μας σε όλες τις καταστάσεις, με αγάπη και ένα μεγάλο δόσιμο.

Στάθηκε πολύ κοντά στα παιδιά και ιδιαίτερα ήταν κοντά στον ιερέα μας τον Βαγγέλη, με τον οποίο κατασκεύαζαν παζλ. Τον τελευταίο καιρό ήταν στον δικό του κόσμο και δεν επικοινωνούσε με τους γύρω του, όμως τα μάτια του έλεγαν πολλά. Μιλούσαν για την αγάπη και την κατανόηση που είχε για όλους. Πάντα δίπλα του, ακοίμητος φρουρός, η αδελφή μας Μπρουνχίλντε στάθηκε μαζί του με αγάπη και αφοσίωση.

Πριν από μια ώρα έφυγε ο Μαριάνο, ο Άνθρωπος, ο φίλος, ο αδελφός, ο πατέρας. Η αγάπη, το γέλιο, η χαρά, το δόσιμο, η αυταπάρνηση, το καλό που έκανε γύρω του, η ζωή του ολόκληρη ήταν μια προσφορά προς όλους. Τίποτα δεν θα χαθεί, θα ζει αιώνια στην καρδιά μας, στη ζωή μας. Θα είναι πάντα οδηγός μας, φύλακας, προστάτης, αγαπημένος άνθρωπος.

«Ένα θα μείνει, ό,τι με αγάπη και καλοσύνη έχεις συ εργαστεί». Καλό σου ταξίδι στην αιωνιότητα Μαριάνο μας. (Τερέζα Ρεμπάπη)

Για τον Μαριάνο μας

Ο Μαριάνο μας ήταν και είναι μια από τις πιο ευγενικές και καλές ψυχές που έχω γνωρίσει. Δεν είχε ποτέ δευτερές σκέψεις, ούτε είχε ποτέ κάτι κακό για κάποιον. Είχε μια καρδιά μικρού παιδιού. Αγαπούσε όλους τους ανθρώπους και ήταν πάντα πρόθυμος να βοηθήσει όποιον είχε ανάγκη. Όλοι όσοι γνώρισαν τον Μαριάνο ήταν αδύνατο να μην τον αγαπήσουν και είχαν μόνο καλά λόγια να λένε γι' αυτόν. Μας άφησε όλους με τις καλύτερες αναμνήσεις.

Κανείς δεν μπορεί να παραλείψει τη σημαντικότερη συμβολή του στην κοινότητα της Αθήνας ως ιερέας αλλά και μετά όταν μπήκε σε ηρεμία. Μέχρι πριν λίγο καιρό ακόμη, πάντα συμμετείχε στις διαδικτυακές συναντήσεις μας και πάντα με μεγάλη χαρά. Παρ' όλο που μιλούσε λίγο ή και καθόλου, με το δικό του τρόπο τα έλεγε όλα. Ήταν υπόδειγμα παιδιού του Θεού και υπηρέτη. Όλα αυτά τα χρόνια εργάστηκε με ζήλο και αφοσίωση. Μας έλεγε πάντα να μη φοβόμαστε και να εμπιστευόμαστε τον Θεό. Είχε ιδιαίτερη αδυναμία στα παιδιά. Όλοι μας ως παιδιά μεγαλώσαμε μαζί του. Συνεχώς του άρεσε να μας πειράζει, να παίζει και να γελά μαζί μας. Πολλές φορές τον είχαμε συνοδεύει οικογενειακά στα ταξίδια του στην Θεσσαλονίκη, όπου μετέβαινε για να τελέσει την θεία λειτουργία, κάτι που για μένα και τον αδελφό μου ήταν μια τεράστια χαρά. Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στην ιδιαίτερη βοήθεια που πρόσφερε στην οικογένειά μου σε δύσκολες στιγμές, τόσο ηθικά όσο και πραγματικά.

Καλό ταξίδι Μαριάνο μας. Μη ξεχνάς να ταΐζεις τα περιστέρια από εκεί ψηλά... (Καρολίνα Δελατόλα)